

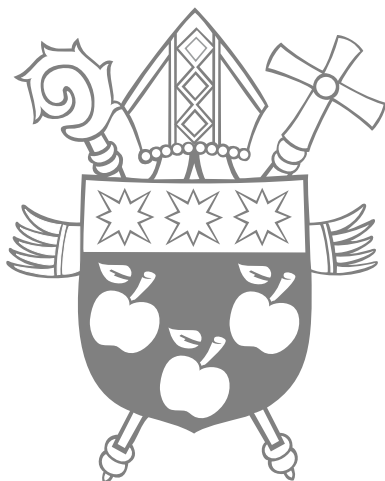
PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

DIECÉZNÍ ČASOPIS

Setkávání

2

únor
2010
ročník
XX.

Pamatuj člověče, že prach jsi a v prach se navrátíš!

Pomíjivost, ano, to znamená popel! Pomíjivost naši, ne pomíjivost druhých. Naši, mou! Mluví se o mém zániku, když mě kněz na počátku postu dělá znamení kříže na čelo popelem z kdysi svěže zelených ratolestí od loňské Květné neděle. Všechno se změní v popel. Můj dům, můj oděv, náradí a peníze; les, pole i louka. Pes, který mne

provází, i zvíře ve stáji. Ruka, kterou píšu, i čtoucí oko a celé mé tělo. Lidé, které jsem miloval, lidé, které jsem nenáviděl, i lidé, kterých jsem se bál. Co se mi na zemi zdálo velikým, malým, opovrhovaným, všechno se změní v popel, všechno...

Romano Guardini: O posvátných znameních

Setkání řeholníků s diecézním biskupem

Stejně jako v předchozích letech, i letos se 2. února - na svátek Uvedení Páně do chrámu - setkali v českobudějovickém klášterním kostele řeholníci se svým diecézním biskupem mons. Jiřím Paďourem, OFMCap. Po úvodní bohoslužbě v klášterním kostele zazněla v sále přednáška otce biskupa Jiřího.

-r-
Foto: R. Švecová

OBSAH

Jan Zlatoústý	3
Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
Nejen tři králové chodí koledovat	4
Tříkrálová sbírka na Dobré Vodě u Českých Budějovic	5
Výsledky Tříkrálové sbírky 2010 v česko-budějovické diecézi	5
Ohlédnutí za sestrou Beatou	6
Kamenné kříže v Borovanech	7
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Bělorusko - vlastním autem za adoptovaným dítětem	8
Adopce na dálku Bělorusko	9
Postní almužna 2010 v česko-budějovické diecézi	10
Streetwork Pekárenská	10
Knižní novinky na TF JU	11
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
... a co to vlastně je?	12
Plánované akce	12
Poděkování P. Pokornému	12
Zprávy z proběhlých akcí	13
DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
Pohádkový karneval	14
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Vánoční vycházka s andělem	15
Moudrá žena přijela do Sušice	15
Marné volání	16
K četbě a studiu doporučujeme	17
PERSONALIA	17
Radio Proglas	18
Kard. Julius Döpfner	19

JAN ZLATOÚSTÝ

Tento týden vstupujeme do postní doby. Vnitřní pokání křesťané běžně vyjadřují různými projevy, nejčastěji pak půstem a almužnou. Ježíšova výzva k postu nemíří především na vnější skutky, ale na obrácení srdce. Tento požadavek rozvíjí Jan Zlatoústý ve své homilii na Matoušovo evangelium (výňatek z Homilie XX in *In Matthaeum homiliae I-XC*, PG 57,13-794)

A když se postíte, netvařte se utrápeně jako pokrytci; ti zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukázali, že se postí (Mt 6,16)

„Měli bychom vzdychat a naříkat, neboť nejen že napodobujeme pokrytce, ale dokonce je předčíme. Znáš totiž, opravdu znám mnohé lidi, kteří se postí a vystavují to na odiv, ale dokonce i ty, kteří se nepostí a předstírají, že se postí, a toto zastírání je horší než samotný hřích. „Dělám to proto, abych nepohoršil ostatní,“ říkají. Co to říkáš? Je zákon Boží, který půst prikazuje a Ty se zmiňuješ o pohoršení? Domníváš se, že jestliže tento zákon dodržíš, vzbudíš pohoršení a jestliže ho nedodržíš, odstraníš pohoršení? Co může být horšího než tato pošetilost? Cožpak nepřestaneš být horší než pokrytci a zdvojnásobovat své pokrytectví? Cožpak v Tobě nevzbuzuje stud ani síla Jeho výrazu? On totiž neříká, že předstírají, ale protože je chce ještě více popíchnout, užívá slov: zanedbávají svůj vzhled, to znamená kazí a ničí.“

Jan dále ve své kázání tepe nejen ty, kteří zanedbávají svůj vzhled, aby tak dali najevo, že se postí, nýbrž i ženy, které se přespříliš krásí, aby byly na odiv mužům. Pokrytci, kteří se tváří utrápeně a zanedbávají se, totiž škodí sami sobě, ale ženy přespříliš dbající na svůj zevnějšek škodí i těm, kteří je spatří. Proto je třeba vyvarovat se obou extrémů.

Jan pokračuje: „Zatímco o almužně Pán říká: *Dávejte pozor, abyste dobročinnost neprokazovali mezi lidmi* a dodává: *aby vás při tom spatřili*, o půstu a modlitbě se podobně nevyjadřuje. Proč? Protože almužnu úplně zatajit nelze, avšak půst a modlitbu ano. A tak, když řekl: „Ať neví tvá levice, co dělá pravice,“ nehovořil o rukou, nýbrž naznačoval, že je třeba almužnu před všemi skrýt. Rovněž když přikázal vejít do svého pokojíku, nenařídil, abychom se modlili především tam, ale opět upozorňuje na to samé: stejně jako na místě, kde prikazuje člověku konajícímu půst, aby *potřel svou hlavu olejem*, nenařizuje především to, že bychom se nutně měli potírat olejem, neboť v takovém případě bychom my všichni tento zákon překračovali, a obzvláště pak mniši bydlící v horách, kteří kladou velký důraz na půst; uložil nám to především z toho důvodu, že starověké národy měli ve zvyku se potírat olejem, když se radovali, což je zjevné u Davida a Daniela. Řekl tedy, že je třeba natřít se olejem, ne abychom to skutečně učinili, ale abychom se opravdu snažili tuto vzácnou věc skrýt. A abych tě přesvědčil, že tomu tak skutečně je, věz, že Ten, který to těmito slovy přikázal, také to stvrdil svým skutkem: čtyřicet dní se postil a postil se ve skrytosti, a nejen že se nepomazal, nýbrž se ani nemyl. A ačkoli tyto věci nedělal, přesto vše plnil bez pýchy.“

Jan ve své homilii udává ještě dva důvody, proč Ježíš použil slova pokrytec. Jednak chtěl poukázat na to, že tato přetvářka je dočasná. Tak jako hercova sláva trvá jen po čas představení, po němž se herec odmaskuje a odhalí svou pravou tvář, tak i pokrytec jednou sundá svou masku. Již nyní je patrné, co teprve potom, až se vše skryté zjeví *nahé a odhalené* (Žd 4,13)? Toto zjištění nás může uchránit od pokušení postit se jako pokrytci. Dalším varováním pak může být obtížnost pokrytcova chování. Jan Zlatoústý ukazuje, že dodržovat půst je snazší než námaha vynaložená při předstírání. Půst se člověku jistě nedodržíje snadno, nicméně i pokrytec se musí snažit, aby budil dojem, že drží přísný půst. Jeho námaha však nedojde odměny, nepočítáme-li vrtkavou slávu od lidí, a tak v důsledku jeho námaha není přímo úměrná odměně. Kdežto odměna postících se bude nekonečně větší než úsilí, který při postu vynaložili.

Tereza Poštová

Příští číslo
vyjde 15. března 2010.

Uzávěrka je 5. 3. 2010.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření česko-budějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzerce:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: duha@vol.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 15 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

16. 2.	(út)	České Budějovice, biskupství - Setkání kaplanů pro mládež - <i>oba biskupové</i>
17. 2.	(st)	České Budějovice, katedrála sv. Mikuláše - Popečnická středa (8 hod.) - <i>oba biskupové</i>
19. 2.	(pá)	České Budějovice, kostel sv. Vojtěcha - Mše sv. pro Proglas (18 hod.) - <i>biskup Pavel</i>
		<i>Ktiš</i> - Duchovní obnova pro mládež - <i>biskup Pavel</i>
20. 2.	(so)	<i>Ktiš</i> - Duchovní obnova pro mládež - <i>biskup Pavel</i>
21.-27. 2.	(ne-so)	<i>Hejnice</i> - exercicie pro biskupy - <i>oba biskupové</i>
2. 3.	(út)	České Budějovice - Kněžský den - <i>oba biskupové</i>
5.-7. 3.	(pá-ne)	<i>Velehrad</i> - Rekolekce pro katechety - <i>biskup Pavel</i>
8.-9. 3.	(po-út)	<i>Velehrad</i> - Teologické dny - <i>biskup Pavel</i>
9. 3.	(út)	České Budějovice, biskupství - Postgraduál - <i>biskup Jiří</i>
10. 3.	(st)	České Budějovice, TF JU - Prezentace knihy (14 hod.) - <i>biskup Jiří</i>
13. 3.	(so)	<i>Katovice</i> - Pomazání nemocných - <i>biskup Pavel</i>
15. 3.	(po-út)	<i>Vranov u Brna</i> - Rada Charity ČR - <i>biskup Pavel</i>

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Nejen tři králové chodí koledovat

Docela jsem se na to odpoledne těšila. Minulou neděli (3. ledna) jsme obešly s kasičkou Slabčice, dnes druhou lednovou sobotu projdeme Nemějice. Když to rozhodne Anny Lišková, tak to platí. Prostě budu Melichar. Teď už určitě víte, že se chci s vámi podělit o to, jak u nás probíhala tříkrálová sbírka.

Sešly jsme se s Anny Liškovou a Marunou Hanusovou ve dvě hodiny odpoledne u kostela. Anny, která myslí na všechno, měla v autě lopatu a statečně odházela sníh tak, abychom pěkně v řadě prošly až ke dveřím. Sněhu je všude požehnaně, tak máme trochu obavu, jak tu chůzi a koledování dneska zvládneme. „Nejsme z cukru a pak, určitě nám někde dají něco na zahřátí“ prohlásila rezolutně Maruna, které ve vzpomínkách na loňské koledování utkvělo v paměti právě tohle. Mezi povídáním jsme si každá navlékla přes zimní bundu rochetku ministrantů, na hlavu jsme si posadily papírové koruny, do ruky zvonečky, ještě zapečetěnou pokladničku Charity, tašku s kalendáři a barevnými cukříky. Mimochodem letos jsou opravdu hezké, modré, s potiskem. Někde jsem se dočetla, že cukry jsou každý rok jiné, takže by nějaký sběratel mohl mít už za deset roků konání tříkrálové sbírky hezkou hromádku! Konečně jsme vyrazily. Tedy popojely jsme autem od slabeckého kostela do Nemějic a začaly svou pouť od chalupy k chalupě. Stejně je to nádherná, všude bílo, vítr nefouká, zima nás zatím netrápí, naopak hřeje pocit, že dnešní odpoledne využijeme smysluplně. Takže prošlapeme se závějí ke dveřím paní Kalinové, zazvoníme, zazpíváme. Máme tu známou písničku *My tři králové jdeme k vám...* trochu zdramatizovanou, takže když Maruna, (Baltazar - ten černý vzadu) vystupuje a vinšuje, tak opravdu se

mezi námi prodere kupředu. My se ale nedáme a při slovech „*A my taky vystupujem a nový rok vám vinšujem*“ se opět dostaneme tam, kam patříme a černý Baltazar je zase vzadu. Lidem se to líbí a nám vlastně taky. Odpoledne příjemně ubíhá, pokladnička se plní a my si cestou říkáme: „Kdyby se tak všichni ve vsi domluvili a nalévali nám na zahřátí stejnou značku.“ Ochutnaly jsme kalvádos, fernet, broskvovou, whisky a slivovici. Ta tedy nezklame. Ale je to legrace. Ale nebojte se, určitě nejsme postaveny do takové situace v každém stavení, které navštívíme. Míjíme také domky chalupářů zavalené sněhem, spousta jich tento víkend na chalupu nepřijela. Jak jsme se dověděly, tak cesta z Prahy v pátek večer trvala zřejmě chalupářce Vendule Hypšové šest hodin! Hrůza.

Dům od domu pokračujeme vesnicí až nahoru k pile Jiřího Roda. Tam si ty děvčata vyfotím (viz foto 1). Myslím, že to bude dobré, jak stojí na té silnici. Ale na pilu jsme se nakonec nedostaly. Nebyla tam proházena žádná cestička, vrata někde na druhé straně velkého objektu a zvonek nikde. No nevádí, tak se vrátíme. Cestou vidíme několik koní, jsou krásní i ve sněhu. Vracíme se zpátky do vsi a dokončujeme poslední chalupy, které nám ještě zbývají. Zakončení bylo u Lišků, neboť Anny pověřila dceru Aničku, aby se postarala o občerstvení nás koledníků, až si na závěr přijdeme pro auto. Díky ní na nás čekal horký čaj, štrúdl, bábovka. Úžasné i výborné. Anička byla se svojí maminkou a se mnou koledovat před týdnem ve Slabčicích. To jsme měly pro děti dokonce balónky (viz foto).

Mám z toho všeho dobrý pocit, zvládl jsem to. Nohy sice zebou, ale zbývá už jen jedna

vesnice, tu si necháme na jiný den. Stejně už se kvapem stmívá. V hlavě se mi honí myšlenky, kolik asi skupinek v tuto chvíli chodí v jiných městech nebo vesničkách. A všichni nesou svou kůži na trh. Nevíme, jak se ten za těmi dveřmi k nám zachová. Také se už stalo, že nikdo neotevře, i když vidíme, že se záclona hýbe. Nebo jsme si vyslechly (minulý týden od jednoho pána ve Slabčicích), že se sbírky stejně rozkradou a že on tedy nic nedá. Taky názor. Ale mnohonásobně převáží z naší návštěvy radost. Snad i z toho, že se zvyky a tradice obnovují. A také nikdo neví, jestli jednou sám nebude potřebovat pomoc druhých. Lidé nám děkují, jsou štědrí. Někteří si nás fotí a dokonce natáčejí na mobil! A když jsme byly u paní Zdeňky Králové ve Slabčicích, které je 85 roků, tak ta plakala dojetím a byla moc ráda, že jsme k ní přišly. Ona už léta nikam nechodí a tak naše tříkrálová návštěva pro ni byla příjemným zpestřením.

Autem jsme dojezdy zpět ke kostelu, uložily jsme koruny i rochetky, vždyť zítra budou třeba ještě jednou, musí se dodělat Písecká Smoleč. Společně přemýšlíme a diskutujeme, kolik asi vybereme. Loni to bylo okolo šesti tisíc korun. Radost jsme tím udělaly hlavně Marii Sádlové z Křižanova, ředitelce Azylového domu pro matku a dítě ve Veselecku. Tam totiž připadne větší díl obsahu této naší konkrétní pokladničky.

Byla už tma, když jsme se vymrzly, ale spokojené, vrátily do svých domovů.

Poznámka: O víc jak týden později jsem se dověděla, že jsme vybraly 8.013,- Kč!

Alena Růžicková

Římskokatolická farnost Třeboň

zve na jednodenní

POSTNÍ OBNOVU

v sobotu 20. března 2010

přednáší:

P. Lev Eliáš, OFM Cap.

téma: **Eucharistie**

začátek v 9 hod. na děkanství
(1. patro),
zakončení mší sv.
od 14 hod.

Občerstvení a oběd zajištěn.

Tříkrálová sbírka na Dobré Vodě u Českých Budějovic

Již sedmým rokem se konala v sobotu - 9. ledna 2010 Tříkrálová sbírka na Dobré Vodě u Českých Budějovic. Ve farním sále - Domus Mariae se koledníci převlékli do královských kostýmů, vyzbrojili pokladničkami a dalšími potřebnými věcmi, aby mohli absolvovat čtyřhodinovou tříkrálovou obchůzku nejen po Dobré Vodě, ale i v přífařených obcích - ve Srubci a Staré Pohůrce. Poté se vrátili opět do farního sálu, kde pro ně přichystaly řádové sestry servitky - Sr. M. Giancarla a Sr. M. Theresia „královský“ oběd. Výtěžek z letošní sbírky putuje do Městské charity v Českých Budějovicích, která ho použije na přímou podporu uživatelů sociálních služeb.

ih

VÝSLEDKY TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY 2010 V ČESKOBUDĚJOVICKÉ DIECÉZI

Místo	Vykoledováno	Místo	Vykoledováno
Diecézní charita - středisko	99 487,00 Kč	CH Veselí nad Lužnicí (stř. DCH)	15 134,00 Kč
FCH Boršov nad Vltavou	65 463,00 Kč	FCH Veselíčko	37 614,00 Kč
MCH České Budějovice	188 546,00 Kč	OCH Vimperk	90 948,00 Kč
FCH Český Krumlov	29 816,00 Kč	FCH Vlachovo Březí	11 747,00 Kč
OCH Horažďovice	128 666,00 Kč	FCH Vyšší Brod	12 646,00 Kč
FCH Jindřichův Hradec	15 050,00 Kč	Farnost Suchdol nad Lužnicí	36 873,00 Kč
FCH Kamenice nad Lipou	121 671,00 Kč	Farnost Ledenice	52 908,00 Kč
FCH Katovice	87 586,00 Kč	Farnost Lišov	59 456,00 Kč
CH Malenice	43 544,00 Kč	Farnost Slivice - Milín	48 475,00 Kč
FCH Milevsko	58 248,00 Kč	Charita Kaplice	62 012,00 Kč
CH Nová Bystřice (stř. FCH Protivín)	12 967,00 Kč	Farnost Borovany	79 190,00 Kč
OCH Nové Hradky	88 152,00 Kč	Farnost Chlum u Třeboně	35 879,00 Kč
FCH Pacov	58 901,00 Kč	Farnost Vodňany	130 039,00 Kč
OCH Pelhřimov	395 278,00 Kč	Farnost Řimov	63 821,00 Kč
OCH Písek	22 762,00 Kč	Farnost Kamenný Újezd	8 282,00 Kč
FCH Prachatice	145 999,00 Kč	Farnost Sedlec	14 890,00 Kč
OCH Strakonice	107 732,00 Kč	Farnost Sezimovo Ústí	47 288,00 Kč
OCH Sušice	161 468,00 Kč	Farnost Štěkeň	22 531,00 Kč
FCH Rožmitál pod Třemšínem	0,00 Kč	Farnost Chýnov	38 038,00 Kč
	(letos neorganizovala)	Farnost Bavorov	32 012,00 Kč
FCH Tábor	93 173,00 Kč	Farnost Bechyně	7 606,00 Kč
OCH Třeboň	131 381,00 Kč	FCH Počátky	10 024,00 Kč
FCH Týn nad Vltavou	82 409,00 Kč	Charita Zliv	39 505,00 Kč
FCH Velešín	77 691,00 Kč	Celkem	3 172 908,00 Kč

Uvedené obce představují místo, odkud byla sbírka koordinována; ve skutečnosti se často konala v širokém okolí a zahrnuje tak výtěžek mnoha okolních obcí (stav z 1. 2. 2010). (Aktualizováno 3. 2. 2010; rozpočteno 100% kasiček.)

LATINSKÁ ŠKOLA
KLÁŠTER MILEVSKO
**VÝZNAMNÁ POUTNÍ
MÍSTA**

20. 2. 2010 v 17 hod.

Audiovizuálním večerem provází
P. Jakub Berka, O.Praem.

Vstupné: dobrovolné.

Tříkrálová sbírka podle diecézí

DIECÉZE	POČET SKUPINEK	VÝNOS [KČ]
Brno	3 369	15 858 349
České Budějovice	650	3 172 908
Hradec Králové	2 318	9 432 229
Litoměřice	143	1 082 256
Olomouc	4 522	19 935 331
ostravsko-opavská	2 388	11 119 755
Plzeň	650	3 022 957
Praha	1 500	3 902 878
Celkem	14 540	67 526 663

Poznámka: Uvedené údaje jsou až do úplného zkontrolování dokladů zatím pouze orientační.
Aktualizováno ve středu 3. února 2010, rozpočteno 100% kasiček.

Ohlédnutí za sestrou Beatou

V neděli 7. února 2010 zemřela v Praze Gabriela Beata Lobkowiczová, sestra kongregace Sester Apoštolátu sv. Františka. Její příjmení jasně napovídá, že pocházela ze starého českého šlechtického rodu. Z dějin je známo, že tento rod vždycky stál na straně českého národa a jeho příslušníci zastávali důležitá místa v dějinách našeho národa, sloužili jeho zájmům. Také život této sestry byl službou.

Narodila se v roce 1919 a byla pokřtěna jménem Gabriela. Později vystudovala práva a vstoupila k Sestrám Apoštolátu sv. Františka. Toto řeholní společenství založil známý člen františkánského řádu Jan Evangelista Urban, který se proslavil jako významný kněz už za první republiky. Podle něho se těmto sestrám říkalo zkráceně „urbanky“. Jejich posláním bylo sloužit nemocným, starým a chudým lidem. Aby se při této službě mohly snáze pohybovat, nosily trochu civilnější řehoní oděv. Všechno měly v hnědé barvě, hnědé sukně byly kratší než řeholní oděv jiných sester, takže po městě jezdily na kole. Tak jsme je znali v Českých Budějovicích po 2. světové válce. Mezi nimi byla i sestra Lobkowiczová, která přijala řeholní jméno Beata.

Komunistický totalitní systém zasáhl i do života sester urbanek. Nesměly se veřejně pohybovat ve svém řehoním oděvu, i když to byl oděv téměř civilní; S. Beata byla navíc uvězněna.

Později nastalo uvolnění - i pro sestry. Chodily v civilním oděvu a sloužily jako zdravotnice. V Budějovicích pak byla se sestrou Beatou sestra Jozefa Damiana Světlíková, která pocházela ze Slovenska. Bydlely ve společném bytě v Jirovcově ulici a pracovaly jako zdravotnice. Aby se omezil jejich styk s lidmi a vliv na ně, pracovala jedna z nich také na infekčním oddělení nemocnice, kde kontakt s lidmi byl přeci jenom menší.

Sestry ovšem věrně sloužily Bohu i nemocným a ve městě byly velmi oblíbené. Působily také jako pečovatelky a bylo zajímavé, že jejich pečovatelské služby vyžadovaly pro staré a nemocné i politicky exponované rodiny. Byl to pro všechny důkaz jejich obětavé služby trpícím.

Sestra Beata měla i hudební nadání, hrála na varhany. V době Pražského jara založila menší chrámový pěvecký sbor, který působil hlavně ve staroměstském kostele sv. Prokopa. Ovšem v době normalizace byl tento sbor trnem v oku Státní bezpečnosti, především proto, že ho vedla - i když v civilním oděvu - řeholní sestra šlechtického původu. Sbor jako takový musel být zrušen, ovšem všichni jeho členové přešli do katedrálního sboru, který tak získal značnou posilu.

Čas ubíhal, obě sestry dosáhly duchodového věku. Sestra Damiana zemřela a sestra Beata Lobkowiczová pak v důchodu vypomáhala jako varhanice všude, kde bylo třeba, hlavně při pohřbech. To byla velmi vítaná pomoc, protože pohřby byly většinou dopoledne, kdy varhaníci, kteří měli své zaměstnání, se nemohli uvolnit. S. Beata obětavě na pohřby chodila, byla to služba náročná i na čas. Ačkoliv hraní při pohřbu trvalo nanejvýš tři čtvrtě hodiny, i s cestou na hřbitov a domů, hlavně když byl pohřeb v Mladém, z toho najednou byly dvě hodiny času. Náročné to bylo i tím, že v zimě ve hřbitovních kaplích bylo velmi chladno. Bylo tedy potřeba se teple oblékat - zde se projevil u S. Beaty smysl pro humor, když říkala, že na pohřby je třeba mít „liturgické prádlo“, čímž myslela teplé prádlo, oděv

i boty. I v tomto směru tedy sloužila církvi všemi svými schopnostmi.

Přišel listopad 1989 a s ním změna politických poměrů. Církev po čtyřiceti letech opět mohla svobodně působit. Sestra Beata i tehdy nabídla své schopnosti k nezištné službě církvi. Byla to žena velmi vzdělaná i v teologii. Těchto jejích znalostí a zkušeností se pak využilo k tomu, že připravovala dospělé lidi ke křtu a snoubence, především z řad inteligence, k přijetí svátosti manželství. V době po dosažení svobody s ní žila další sestra této řeholní společnosti, Marie Jana Kolářová. Po renovaci bytů ve městě pak obě žily ve Skuherského ulici.

Sestra Beata - žena šlechtického původu a šlechtického ducha - po celý život projevila svou šlechtetnost věrnou službou všude, kde její pomoci bylo potřeba. Tím byla známá po celém městě po všechna léta svého působení v Českých Budějovicích. Bez nároku na odměnu a uznání věrně sloužila Bohu ve svých bližních. Tímto svým šlechtetným jednáním v prostém, obětavém životě se jistě zařadila mezi velké příslušníky svého rodu.

S postupujícími roky přicházely i potíže přibývajících věku, a tak v létě roku 2005 byly obě sestry odvolány z Českých Budějovic, aby žily v klášteře Apoštolátu v Praze - Dejvicích. V sobotu 3. září 2005 do Budějovic ještě přijely a při mši sv. v katedrále jim českobudějovická farnost sv. Mikuláše poděkovala za jejich obětavou službu a rozloučila se s nimi.

V neděli 7. února letošního roku si Pán života a smrti sestru Beatu povolal k sobě. Krátce předtím oslavila své 91. narozeniny. Bůh ji jistě na věčnosti bohatě odmění za její dlouhý, skutečně šlechtetný a obětavý život.

Václav Kulháněk

Kamenné kříže v Borovanech

Při bádání v borovanských kronikách (obecní a farní) jsem přišel na materiál, který dával odpověď na dotaz, který jsem dostal před necelým rokem od znalce borovanské historie asi tohoto obsahu: „*Je známo, že i kolem zdejšího kostela (stejně tak i u jiných kostelů) býval hřbitov. Je téměř pravidlem, že na každém hřbitově býval jeden velký kamenný kříž. Po zrušení hřbitova u borovanského kostela byl zřízen nový hřbitov v nynější Nádražní ulici, kde je doposud i po zrušení hřbitova stále původní kamenný kříž, který má na sobě vyznačen rok pořízení 1875. Jak je to možné, že u kostela, v místě bývalého původního hřbitova, je kříž s označením roku pořízení 1881, tedy z doby, kdy byl v provozu již několik roků nový hřbitov a původní u kostela byl jistě zrušen?*“ Musím přiznat, že jsem hned nedokázal odpovědět, protože do té doby jsem si s tímto rozdílem letopočtů nelámал hlavu. Ponechání tohoto dotazu bez odpovědi by bylo nejsnazším řešením a v podstatě by se asi nic nestalo. Podobně neznáme dobu a autora pořízení řady dalších křížů a kapliček v okolí Borovan. Procházíme tak kolem nich, aniž bychom mohli někomu konkrétnímu z naší minulosti poslat alespoň v myšlenkách své poděkování za jejich odkaz pro naši dobu.

Jak chci následně doložit, máme v našem konkrétním případě nepochybně štěstí a to díky kronikářům z tehdejší doby, kteří ač velice stručně, přesto zaznamenali skutečnosti, které nám odhalí odpověď na tuto záhadu, popsanou v prvním odstavci. Otevřeme tedy prvou knihu obecní kroniky Borovan na zápis z roku 1874, kde najdeme tento zápis: „*Tímto rokem se postavil nový hřbitov, pak se udělala nová cesta počínaje od pozemku Jana Beniška přímo do ouvratí na Janech.*“ Krátké a jasné většině pouze v prvé části. Z jiných dokumentů je patrné, že kolem roku 1874 byla v okolí nového hřbitova pouze pole bez zástavby a oné místní části se říkalo Jama, nebo Na Jamech. Slova „odvrat“ se používalo k označení místa k otáčení povozů se spřežením. Otočme list v kronice na rok 1875, kde se dočteme další zajímavou informaci: „*Dne 31. října t. r. se na hřbitově postavil nový kamenný kříž za jedno sto a padesát zlatých, od dobrodinců péči p. měšťanostky pana Tomáše Tomáška. Jan Hubáček odkázal padesát zlatých a Jeho Osvícenost kníže Jan Adolf ze Švarcemberku daroval třicet zlatých rakouské měny.*“ Zde není komentář zapotřebí. Nyní víme, že kříž pořídila obec s pomocí sponzorských darů. V kronice ještě najdeme další informaci,

kteřá sice s tématem přímo nesouvisí, ale může být zajímavá a zní: „1878: „*Toho roku se nasázely na hřbitově agátové stromky od obce Borovanské která má také k nim sama právo.*“

Abychom poznali okolnosti pořízení kamenného kříže na zrušeném hřbitově z jižní strany kostela, musíme zalistovat v kronice místní farnosti a to na stranu 136, kde je obsáhlý zápis z něhož vyplývá toto: Duchovní novohradského vikariátu provedli v listopadu 1879 sbírku ke zřízení náhrobního kříže pro bývalého vikáře Jana Špitálského z Borovan, zemřelého 19. 3. 1879. Sbírkou od 15 dárců, kněží tohoto vikariátu, vynesla 40 zlatých. Náhrobní kříž byl na borovanském hřbitově postaven 1. 11. 1880 za 28 zlatých 99 krejcarů r. m. Dárci se dohodli, že za zbytek složených peněz 11 zl. a 1 kr. rakouské měny dají pořídit nový kříž před farním chrámem Páně v Borovanech. Tomu se také vyhovělo a o rok později byl postaven u jižní strany kostela kamenný kříž s vyznačením roku pořízení 1881. Z toho je patrné, že tento kříž nemá žádnou souvislost s původním hřbitovem u kostela. Tím je záhada vysvětlena a odpověď označena tazateli dodatečně alespoň touto cestou.

Josef Malík

Kříž z roku 1875

...a z roku 1881

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Bělorusko - vlastním autem za adoptovaným dítětem

Bělorusko - pro většinu Čechů je to země „kdesi na východě“. Také jen málo Čechů tuto zemi někdy navštívilo a málokdo o ní slyší něco jiného, než jen stále opakující se novinářské zprávy o poslední diktatuře v Evropě.

Sedíme s manželi Vlčkovými z jižních Čech a oni vypráví o své cestě do Běloruska v létě roku 2009.

Jak jste vůbec navázali kontakt s Běloruskem?

Před několika lety jsme se rozhodli zapojit do projektu Adopce na dálku. Je to program, ve kterém lidé pomáhají dětem především z rozvojových zemí, aby dosáhly alespoň základního vzdělání a aby byly pokryty jejich nejdůležitější životní potřeby. My jsme chtěli ale pomoci někomu, kdo byl postižen následky havárie atomové elektrárny v Černobylu, což je také v souladu s našimi životními názory. Protože touto havárií bylo zasaženo nejvíce právě Bělorusko, rozhodli jsme se pro tuto zemi. Chtěli jsme mít také s vybraným dítětem kontakt a Bělorusko je blízko, cizí nám není ani ruský jazyk, který je v Bělorusku jedním z úředních jazyků. Od našich přátel v Německu jsme měli nějaké informace o možné adopci na dálku, proto jsme hledali pomoc někde v České republice. Tehdy se tímto projektem zabývala Charita v Praze. Oslovili jsme ji a zjišťovali podrobnosti. Mezitím došlo k rozšíření tohoto projektu k nám do Českých Budějovic. Proto jsme v roce 2007 navštívili Diecézní charitu, dostali požadované informace a adoptovali dvanáctiletou Viktorii z jižního Běloruska, z města Pinsk. Uhradili jsme roční poplatek a pak zanedlouho přišel dopis z Běloruska od babičky oné dívky, která se o ni stará. Tak jsme se vlastně seznámili.

Co vás přivedlo k rozhodnutí v létě 2009 cestovat do Běloruska vlastním autem? Jak probíhaly Vaše přípravy na cestu?

Cestujeme autem běžně po Evropě, proto se nám tato cesta vůbec nezdála nějak obtížná, spíše jsme cítili jen takové mírné napětí-bylo to přece jen pro nás trochu neznámo.

Viktorie byla u nás v Č. Budějovicích již v létě roku 2008 při pobytu běloruských dětí, které organizuje tradičně místní Charita. Prožili jsme spolu tehdy jen pár dnů, přesto jsme se poměrně dobře navzájem poznali. Nedovedli jsme si najednou představit, že ji už neuvidíme, že budeme dále jen v písemném nebo telefonickém kontaktu.

Myšlenka cestovat více auty do Běloruska za dětmi padla na jedné ze schůzek adoptivních rodičů, ale nakonec jsme zůstali sami. Pro nás to byla i cesta za Slovany na východ. Nejvíce informací před cestou jsme čerpali na internetu na stránkách www.belorusko.cz, kde je popsáno hodně konkrétních zážitků ze země a vše kolem nutných úředních

formalit. Dále nám ochotně poradila Charita v Č. Budějovicích, koupili jsme si cestovní mapu Běloruska. Víza jsme si vyřídili na ambasádě v Praze sami. Vybrali jsme si trasu přes Ostravu a polský Lublin na hraniční přechod Brest a dále do Pinska, což bylo asi 1 200 km.

Jaké byly vaše bezprostřední dojmy po překročení běloruské hranice? Co vás zaujalo na první pohled, v čem jste viděli velký rozdíl mezi ČR a Běloruskem? Jak vůbec proběhlo překročení hranice?

Překročení hranice proběhlo bez problémů jak na polské, tak na běloruské straně. S pomocí běloruských úředníků jsme vyplnili migrační kartu, celní prohlášení. Běžně nám prověřili pasy a ostatní doklady. Hranici jsme překračovali asi kolem 16. hodiny odpoledne. Před námi stálo asi 5 aut, prakticky žádná fronta. Auta byla většinou ruská, ukrajinská a běloruská. Ze zemí EU jsme byli jediná posádka. Vše jsme vyřídili do 45 minut. Vyplnili jsme a zakoupili ještě povinné zdravotní pojištění (tzv. strachovku). Běloruští celníci chtěli vědět, co vezeme (měli jsme hlavně oblečení a dárky pro děti), nahlédli do kufru auta, otevřeli jsme jednu cestovní tašku, toto kontrolovali různí úředníci 2 x za sebou. Celníci sami nic neotvírali, chovali se korektně, žádný požadavek na nějaký úplatek či něco podobného.

A naše dojmy z prvních kilometrů v Bělorusku? Projížděli jsme Brestem, což je hezké město. Všude mohutná panelová výstavba, opravdu velmi pěkná, nová a moderní sídliště. Na silnicích hlavně mimo město malý provoz, pro řidiče z Evropy je to příjemné. V Brestu spousta lidí na odpoledních procházkách, chodníky plné lidí, mladých rodin, asi se nejezdí zbytečně auty jako u nás. Široké silnice jak ve městech, tak mimo obce, jejich kvalita relativně dobrá, ale špatně vypadaly mosty. Trasy hlavních tahů vedou úplně mimo obce, vesnice jsou vždy daleko od silnice. Nepotkali jsme na silnicích téměř žádnou policii.

Viktorie bydlí v jižním Bělorusku. Mohli byste alespoň trochu charakterizovat, v jakých poměrech žije a vyrůstá? V čem jí Charita konkrétně pomáhá?

Viktorie bydlí se dvěma sourozenci u vlastní babičky, která všechny tři děti adoptovala. Z hlediska příjmů jsou na společenském minimu. Bydlí v necelé polovině státního

domu-jde o 100 let starý dřevěný dům bez vody, bez záchodu v domě a bez kanalizace. WC je na konci zahrádky venku. Voda se nosí z ulice-z hydrantu. Jejich část domu má 3 malé místnosti a kuchyňku, topí se dřevem. Všechny domy v ulici jsou staré a dřevěné v blízkosti moderního nádraží.

V čem pomáhá Charita? Za náš roční příspěvek 5 tisíc korun babička pořizuje pod kontrolou místní Charity potřebné dětské věci: školní potřeby, oblečení, potřeby na zájmové kroužky. Děti by hodně chtěly do budoucna pracovní stůl na psaní úkolů do školy.

Jazyková bariéra může být někdy při cestě do zahraničí problémem. Jak jste se vyrovnali s touto překážkou?

Domlouvali jsme se rusky, někdy s příměsí českých slov. Náš kdysi povinný školní jazyk jsme si oživilí již před naší cestou. Neumíme rusky dobře, ale pro naši vzájemnou domluvu to stačilo. Vždy jsme se domluvili. Mladší nám rozuměli lépe, starší hůře. Na hranicích celníci rozuměli i angličtině.

Taková osobní návštěva s pobytem v rodině návštěvníkovi z jiné země otevře dveře, které jsou turistovi běžně zavřeny. Jak nyní s odstupem času vidíte život Bělorusů ve srovnání se svým domovem?

Takový hlavní dojem ze všeho máme především ten, že život obyčejných Bělorusů je chudší na zážitky, které nám život nabízí. Pro nás jsou kultura, sport a cestování běžnou součástí života. Toto není v Bělorusku obvyklé. Bělorusové jsou většinu času doma, starají o základní životní potřeby, třeba o zeleninové zahrady. Život tam určitě není tak bohatý na zážitky jako u nás. Co je například potěšující, jezdí se u nich hlavně hromadnou dopravou. Jejich byty jsou ve srovnání s našimi většinou malé. Bohužel se u nich mnohem více pije alkohol, nejen muži, ale i ženy.

Cestovali jste vlastním autem. Jaká místa jste navštívili a čím vás zaujalo?

Po překročení hranic jsme se ocitli v Brestu, kde jsme navštívili pevnost. Tento památník se všim, co si tam lze prohlédnout-muzeum, vojenská technika, kostel-to osloví opravdu každého.

V Pinsku jsme mimo běžné prohlídky města navštívili kulturní dům, nový sportovní a rehabilitační komplex, taneční školu.

Minsk-moderní velkoměsto plné života, příjemná atmosféra ulic.

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Nedaleko od Minska jsme navštívili komplex Mir - zámek s upraveným okolím zapsaný na seznamu UNESCO, stále zde ještě probíhají rekonstrukce a také jsme zajeli do Něsviže.

Nejpůsobivějším se nám zdála návštěva Chatyně - památníku spáleným vesnicím i s obyvateli za války, doporučujeme návštěvu místního muzea, infocentra.

Objeli jsme jezero Naroč, zavítali jsme do Bělověžského pralesa, zajímavá byla i Bílá věž v Kamenci.

Zažili jste i nějakou zvláštní příhodu nebo máte nějaký zážitek, který by se u nás doma nemohl přihodit?

Takovou zvláštností pro nás bylo setkání s válečnými veterány v Kamenci při oslavách osvobození města. Tato slavnost měla obrovskou účast obyvatel města, mnoho řečníků vystupovalo hrdě se svými proslovy. To se už u nás nevidí, jak si lidé váží obětí svých prarodičů v době války.

Při naší cestě autem v noci z Minska jsme na hlavní trase potkali divokého vlka, který přebíhal silnici. V Bělověžském pralesu jsme viděli na vlastní oči živé zubry.

Takovou hodně nebezpečnou příhodou byla málem kolize v noci na dálnici poblíž Minska s opilým mužem, který klidně s rozpra-

ženým rukama kráčel dálnicí přímo proti našemu autu za svým cílem. Naštěstí jeho světlejší oblečení a pohyb rukou nám ho ukázal včas a stihli jsme se mu vyhnout.

O něco bezpečnější snad bylo míjení s jedním z tradičně starých nákladňáků na jednom z dlouhých lesních úseků poměrně frekventované asfaltky. Troustil kolem sebe jakousi hlinu a ta nám též přistála na autě. Až večer jsme zjistili, že máme sklo levého reflektoru proděravělé docela velkým kamenem obaleným asfaltem... Na nejbližší tržnici v Baranoviči jsme pak překvapivě levně koupili náhradní sklo.

Zajímavou zkušeností byla jízda po stále ještě prašných silnicích mezi některými obcemi.

To, že se v zemi více pije běžně alkohol, to už jsme říkali. Vícekrát jsme viděli na různých místech za bílého dne pospávající či potácející se opilce.

Na druhou stranu jsme se všude setkávali až s neskutečnou vřelostí a srdečností, byli jsme mezi východními Slovany, kteří jsou nám velmi blízcí.

Kdybyste měli shrnout několika slovy váš pohled na projekt Adopce na dálku pro Bělorusko očima tzv. adoptivních rodičů, jak byste ho charakterizovali?

Co nám tento projekt a návštěva Běloruska dává? Měli jsme deset dní svoje děti, které se k nám chovaly tak, jako by naše opravdu byly. Hlavní přínos pobytu v Bělorusku vidíme právě u těch dětí, jak jim tato pomoc a setkání zvyšuje kvalitu života. Finanční pomoc jim dává současně i větší jistotu a klid.

Charita dělá pro tyto lidi velký kus práce. Česká republika stejně jako Charita mají v Bělorusku velmi dobré jméno.

Adopce na dálku v Bělorusku umožňuje pomáhajícím být se „svým dítětem“ i v kontaktu, do Běloruska i zpět k nám lze bez problému telefonovat či psát. Tím se můžete, pokud máte zájem, stát prakticky členem rodiny.

Zprostředkovatelská úloha Charity je v tomto nezastupitelná. Charita nám umožnila setkat se s Viktorií v rámci letního pobytu běloruských dětí v ČR a tím nám s ní navázat prakticky rodičovský vztah. Ta pomoc má prostě smysl.

Tolik k praktickým zkušenostem účastníků Adopce na dálku v Bělorusku z Č. Budějovic. Tento projekt organizuje a řídí Diecézní charita v Českých Budějovicích. Zde jsou základní informace, které vše přibližují:

ADOPCE NA DÁLKU BĚLORUSKO

Děti z Brestské oblasti, které jsou pracovníky partnerské Diecézní charity Pinsk vybírány do projektu, jsou často z neúplných rodin, nebo sirotci žijící s jedním ze svých prarodičů. Mnozí rodiče dětí jsou odkázáni pouze na velmi nízké sociální dávky, které jsou jejich jediným příjmem a proto mnoho rodin žije ve velmi špatných hmotných podmínkách. Děti jsou vybírány do projektu z těch nejchudších rodin. Při výběru nerozhoduje pohlaví ani rasová či náboženská příslušnost dítěte. Jediným kritériem je sociální a ekonomická potřeba rodiny, ve které dítě žije.

Adopce na dálku není o skutečné adopci dítěte, ale ve skutečnosti se jedná o adresnou finanční pomoc vybranému dítěti. Takto vložené peníze se stávají pro dítě trvalým vkladem do života.

Jak konkrétně pomoci?

Pokud Vám není lhostejný život chudých dětí v Bělorusku, které mají sociální, zdravotní a existenční problémy kvůli nezodpovědnosti jiných lidí a máte zájem se zapojit do sponzorského pro-

gramu „Adopce na dálku“, obnáší to pro Vás, jako budoucího adoptivního rodiče“ následující:

1. Vyplnit formulář

2. Zaplatit ročně

minimální částku pro děti, které navštěvují základní školu ve výši 5 000,- Kč a pro děti, studující střední a vyšší školy ve výši 6 000 Kč (jednorázově nebo formou čtvrtletních, měsíčních splátek)

Zájemci o adopci mají možnost si sami vybrat konkrétní běloruské dítě, které mají zájem podporovat.

Sponzorský příspěvek je určen na tyto účely:

- Školné v zájmovém kroužku dle výběru dítěte včetně materiálu a pomůcek (mimoškolní a volnočasové aktivity)
- Nákup školních potřeb, uniformy, oblečení
- Úhrada zdravotní péče

Náš partner: Pinská diecézní charita

byla založena před více než patnácti lety za účelem pomáhat lidem, kteří se ocitli v obtížné životní situaci. Jedním z hlavních programů práce je napomáhat nemocným a sociálně slabým dětem organizováním ozdravných pobytů na území jiných oblastí Běloruska a v zahraničí. V současné době jsou zaměstnáni v charitě 4 lidé. Úkolem je zajišťovat a organizovat projekty zaměřené pro sociálně slabé a nemocné občany v Brestské oblasti, která byla nejvíce zasažena radioaktivním spadem při černobylské havárii v roce 1986.

*Zapsal: Jaroslav Brychta,
České Budějovice*

Adopce na dálku Bělorusko

Kontakt

Tatjana Anatoljevna Šeráková

Diecézní charita České Budějovice
Kanovnická 16, 370 01 Č. Budějovice

Tel: +420 386 351 125

+420 732 250 873

humanitarnipomoc@charitacb.cz

www.charitacb.cz

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

POSTNÍ ALMUŽNA 2010 V ČESKOBUDĚJOVICKÉ DIECÉZI

Během letošní postní doby bude charita v naší diecézi poprvé organizovat Postní almužnu. Ta je pořádána s laskavým svolením České biskupské konference ve všech českých a moravských diecézích a jde o snahu spojit úsilí farností a Charity ve službě bližním v nouzi.

Postní doba je jako příprava na Velikonoce příležitostí vrátit se ke staré postní praxi, protože zvlášť v tomto období křesťané prohlubují svůj vztah k Bohu, bližním a k sobě samému skrze modlitbu, půst a konání dobrých skutků. Ona starobylá postní tradice, na kterou chce Postní almužna navázat, spočívala v tom, že během postní doby dávali křesťané chudým a potřebným to, čeho se během dne sami zřekli. Ve starověku šlo především o jídlo. Křesťané se zříkali snídaň a oběda, které darovali chudým, a sami jedli jen večeři coby hlavní jídlo. Dnešní doba však tuto podobu sociálního rozměru postu dost dobře neumožňuje. Postní almužna chce proto umožnit obnovení této starobylé postní tradice v současných podmínkách.

Kdo se chce letošní Postní almužny zúčastnit, může si při bohoslužbách na Popeleční středu nebo 1. neděli postní v kostele vyvednou skládací schránku, do které bude během Postní doby ukládat peníze, které ušetřil svým sebezáporem - např. omezením kouření, alkoholu, kávy, sladkostí, zábavy, luxusu nebo jiných potřeb, které nejsou pro život nezbytné.

Doporučuje se vložit do schránky svou „almužnu“ po zralé úvaze a zhodnocení každé-

ho dne, nakolik jsem byl ve svém postním snažení úspěšný. Rodiny mohou mít jednu společnou schránku nebo schránek více. Na spodní straně schránek můžete vyznačit, na co mají být almužny z vaší farnosti využity.

Kdo se Postní almužny 2010 zúčastnil, donese pak na 2. neděli velikonoční schránku do kostela, kde ji odevzdá. Schránky otevře komise složená ze zástupců farnosti (delegovaných správcem farnosti) a Charity. Výnos bude moci použít buď farnost na své sociální aktivity, nebo jej podle doporučení na spodní straně schránky využije Charita. Farnost může rozhodnout, která z Charit v diecézi má její almužny dostat.

Postní almužna je tedy výrazem křesťanského odhodlání měnit sebe sama prostřednictvím pomoci druhým. Takto pojatý půst umožňuje vnímat velikonoční tajemství Kristova „vydání se za mnohé“ skrze zřeknutí se sebe sama ve prospěch lidí v nouzi. V tomto způsobu prožívání doby postní je skrytý hluboký sociální rozměr křesťanské víry.

Postní almužna nenahrazuje dar, který dáváte do sbírky při nedělních bohoslužbách na potřeby farnosti a církve.

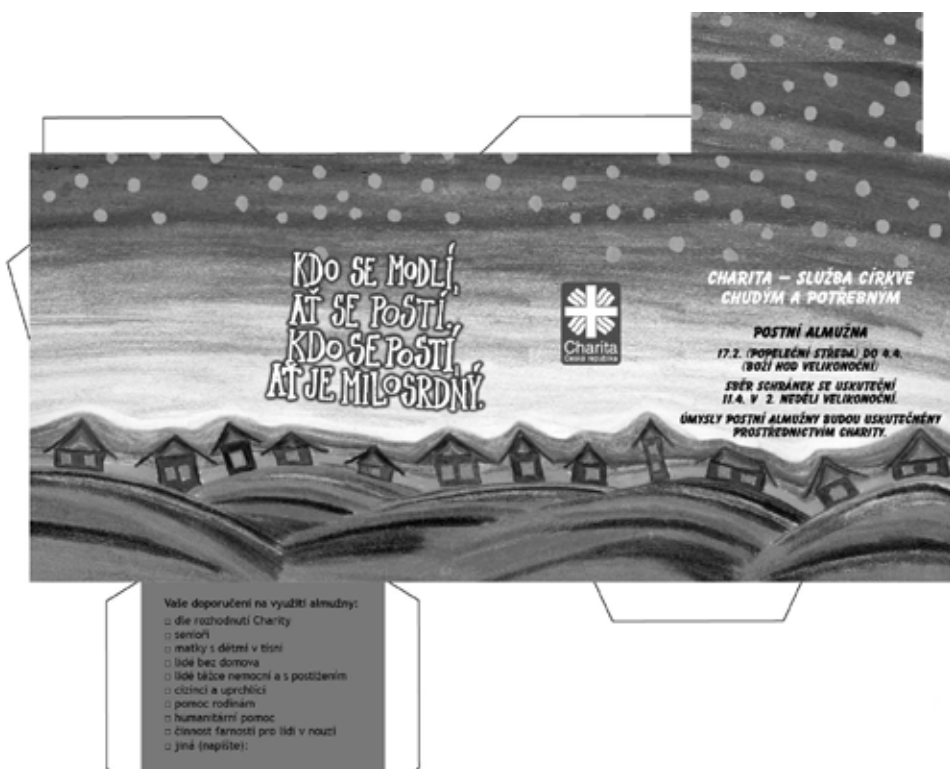
Michal Opatrný, pastorační asistent DCH ČB

STREETWORK PEKÁRENSKÁ

Je středa odpoledne. Nedaleko obchodního centra IGY je před jedním domem k vidění hlouček romských dětí, uprostřed toho chumlu stojí dobrovolníci Bára a Tono. Dva mladí lidé, kteří se rozhodli strávit nějaký čas s dětmi z klientských rodin charity. Dneska se sešlo celkem třináct dětí a na pořadu dne je sáňkování u Vltavy. Co se bude dít příště, to se uvidí. Důležité je, aby se děti naučili aktivitám a hrám, které mohou dělat, i když s nimi dobrovolníci nebudou. A zároveň se vyřádí a nadýchají čerstvého vzduchu.

Diecézní charita České Budějovice realizuje od středy 27. 1. 2010 nový projekt, který je zajišťován pouze dobrovolníky – Streetwork Pekárenská. „Streetwork“ proto, že se děti s dobrovolníky scházejí se svolením jejich rodičů buď přímo v místě, kde děti žijí, nebo v jeho blízkém okolí. „Pekárenská“ odkazuje na konkrétní lokalitu v Českých Budějovicích. Jedná se tedy o volnočasový preventivní program pro děti ze sociálně znevýhodněného prostředí. Probíhá jednou týdně, vždy odpoledne. Smyslem je naučit děti novým hrám, být s nimi, zažít spoustu legrace a v důsledku tak předcházet sociálně patologickým jevům, které s sebou život v sociálním vyloučení často nese.

*Dobrovolnické centrum
při Diecézní charitě ČB*

- Vaše doporučení na využití almužny:
- ☐ die rozhodnutí Charity
 - ☐ senioři
 - ☐ matky s dětmi v tísní
 - ☐ lidé bez domova
 - ☐ lidé těžce nemocní a s postižením
 - ☐ cizinci a uprchlíci
 - ☐ pomoc rodinám
 - ☐ humanitární pomoc
 - ☐ činnost farnosti pro lidi v nouzi
 - ☐ jiné (napíšte):

Celodiecézní (a jiné) sbírky v roce 2009

*V uplynulém roce (stav k 31. 12. 2009)
se na níže uvedené sbírky celkem
shromáždilo:*

Sbírka na potřeby diecéze	466.566,- Kč
Sbírka na svatopetrský haléř	793.916,- Kč
Sbírka na misie	1,193.658,- Kč
Sbírka na bohoslovce	552.089,- Kč
Sbírka na potřeby Diecézní charity	573.069,- Kč
Sbírka na TV NOE	488.387,- Kč
Sbírka na papežskou návštěvu	685.154,- Kč

Všem dárcům, kteří na tyto sbírky přispěli, patří upřímně Pán Bůh zaplat'!
-acebb-

Knižní novinky na TF JU v Českých Budějovicích

Rudolf Svoboda:

Jan Prokop Schaaffgotsche

První biskup českobudějovický

Na konci roku 2009 vyšla kniha církevního historika Rudolfa Svobody o prvním českobudějovickém biskupovi Janu Prokopu Schaaffgotschovi (1748-1813), který stál více než čtvrt století v čele nově založené diecéze.

Schaaffgotsche je bezesporu velikou postavou jihočeského regionu, která zde svým celoživotním dílem zanechala trvalou stopu. Jeho jméno zaznívá zejména v souvislosti s událostmi kolem zřízení biskupství a se založením vyššího studia filosofie a teologie v Českých Budějovicích.

Kniha se snaží o hlubší a systematické zpracování Schaaffgotschova života na základě dokumentů z domácích a zahraničních archivů.

Kniha není pouze příspěvkem zaměřeným na regionální církevní dějiny. V užším kontextu je samozřejmě příspěvkem k historii jihočeského regionu jako takového, avšak v kontextu širším zkoumá jeho duchovní a společenské kořeny ve středoevropském duchovním a společenském prostoru, do něhož je pomáhá zasadit a tím i částečně přispět k lepšímu porozumění dějinných událostí a myšlenkových proudů období druhé poloviny osmnáctého a počátku devatenáctého století.

Veřejná prezentace knihy se uskuteční ve středu 10. března 2010 na Teologické fakultě JU.

Jindřich Šrajer

Suicidium, sebeobětování nebo mučednictví?

Sebeupálení studenta Jana Palacha na sebe strhává opětovnou pozornost, a to i po čtyřiceti letech od doby, kdy se tak stalo. Mělo v něm jít o znamení protestu, o snahu probudit „svědomí“ národa, který v důsledku invaze Sovětské armády a vojsk spojených socialistických armád do Československa v srpnu roku 1968 upadal do prohlubující se letargie. Je dosud otevřenou otázkou, zda se v tomto případě jedná o sebevraždu, hr-

dinství, nebo mučednictví?

Kniha vyučujícího Teologické fakulty Jihočeské univerzity Jindřicha Šrajera reflektuje komplexní problematiku suicidálního jednání, předkládá charakteristiku sebeobětování a mučednictví, zaměřuje se na Palachovu osobní motivaci a jím formulovaný ideál, na historický a kulturně politický kontext a dopad činu. Akcentuje rovněž v Palachově činu obsaženou konkrétní etickou výzvu. Palachův čin se zde hodnotí jako sebeobětování.

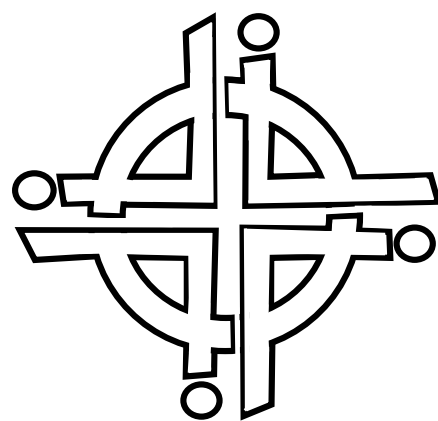

Studium na Teologické fakultě JU v Českých Budějovicích

Teologická fakulta JU poskytuje teologické a humanitní vzdělávání se zřetel k náboženské, výchovné a sociální dimenzi života v bakalářských, magisterských a doktorských studijních programech. Zájemcům s maturitou i studujícím jiných oborů nabízíme studium oborů teologie, náboženská výchova a etika, pastorační asistence, teologie služby, učitelství náboženství a etiky, dále je na TF JU možno studovat další obory z oblasti pedagogiky volného času, sociální práce a humanitních věd. Pro zájemce z řad již pracujících jsou nabízeny obory vyučované v kombinované (dálkové) formě studia. Úplná nabídka všech oborů spolu s podrobnějšími informacemi o jejich skladbě je k dispozici na www.tf.jcu.cz.

Informace k přijímacímu řízení na rok 2010/11 lze získat na www.tf.jcu.cz nebo na studijním oddělení TF JU, tel. 387 773 5(04), (12), (13), nebo studijní@tf.jcu.cz.

Termín přijímání přihlášek ke studiu je stanoven na 15. březen 2010

Světový den modliteb žen

ČESKÉ BUDĚJOVICE

modlitebna Adventistů sedmého dne
(Fráni Šrámka 34)

5. 3. (pátek) v 18 hod.

Je již mnohaletou tradicí, že se v Č. Budějovicích v únoru schází skupina žen z různých křesťanských církví. Důvodem těchto setkání je příprava na světový den modliteb, který se koná každý rok první pátek v březnu ve 180 zemích. Biblické texty, přímluvné modlitby, písně a promítání diapozitivů jsou součástí tohoto modlitebního večera a připravují je pokaždé ženy z jiné země světa. Koná se také sbírka na konkrétní sociální projekt. **V tomto roce se představí problémy i radosti afrického Kamerunu.**

V Českých Budějovicích se tento večer koná pokaždé v jiném církevním společenství, kostele, či modlitebně. Letos účastníky přivítá modlitebna Adventistů sedmého dne v ul. Fráni Šrámka 34.

HF

PÍSEK

Evangelikální sbor Elim
(K Výstavišti)

5. 3. (pátek) v 18 hod.

**„Všechno, co dýchá,
ať chválí Hospodina.“**

Všichni – ženy i muži – jste srdečně
zváni.

**Za přípravný výbor
Mgr. Václava Bočková,
římskokatolická církev**

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

...a co to vlastně je?

V okénku určeném pro Diecézní centrum mládeže se často objevují informace o „animátorech“ a v poslední době také o „Škole partnerských vztahů“. Není jistě na škodu připomenout, co je podstatou těchto aktivit, které nesou punc systematické práce a prohlubování poznatků a zkušeností v požadovaných oblastech.

Kurz pro animátory probíhá již několik let a má za sebou 5 uzavřených cyklů. Odehrává se i v dalších diecézích či společenstvích (např. salesiáni dona Bosca). Cílem je vytvořit podmínky k tomu, aby se účastník mohl rozvinout jak v osobním životě z víry, tak ve schopnosti pomáhat v tomto rozvoji druhým lidem, především ve vlastní farnosti či společenství. Příprava se koná jak na poli teoretickém (úvody do problematiky Bible, Katechismu, duchovního života, pedagogiky, psychologie atd.), tak na poli praktickém (postupné zapojování do příprav programů či podporovaná tvorba). Kurz trvá 2 roky, přičemž každý rok čítá 5-6 setkání na víkend.

Animátor je tedy člověk, který podněcuje, oživuje či podporuje činnost v oblasti setkávání různých (věkových i sociálních) kategorií lidí. Nejedná se pouze o mládež,

i když právě zde se zatím tento výraz zaužíval nejvíce.

Škola partnerských vztahů je v naší diecézi novinkou tohoto roku. Jedná se o jednoletý kurz (5 víkendových setkání), během kterého se mladí seznamují s problematikou vztahu mezi mužem a ženou. Cílem je ukázat velkou hodnotu nejen osobní identity jedince a manželství, ale také upozornit na úskalí partnerských vztahů a možnosti prevence či řešení obtížných situací.

Ve spolupráci s Diecézním centrem pro rodinu a se zkušenými manželskými páry tak chceme pomoci mladým lidem vhodně se připravit na život v dnešní době, která je v oblasti partnerských vztahů velmi zmatečná. Kurz je určen těm, kdo již nějaký vztah rozvíjejí, i těm, kdo jsou bez partnera.

Roman Dvořák

Poděkování Pavlu Pokornému

K poslednímu lednu 2010 skončil po čtyřech letech svou pracovní misi na DCM v ČB kolega Pavel Pokorný. S DCM spolupracoval již během svých studií na Teologické fakultě JU, kdy doprovázel kurzy animátorů a měl na starosti přednáškovou činnost zaměřenou na biblistiku, katechismus, etiku apod. Po ukončení studia začal pracovat na DCM. Jeho náplní byla zejména příprava animátorských kurzů (Animátoři Východ a V.-Východ), přednášková činnost na ostatních anim. kurzech, vedení workshopů na DSM a CSM, zapojení do dětských vikariátních poutí, ve farnostech, spolupráce při otevřených setkáních, celostátních a mezinárodních setkáních, apod.

Kdekdo si vybaví při vzpomínce na něj jeho vstřícný přístup k lidem, schopnost řešit konfliktní situace různého druhu, jeho specifický humor, nezapomenutelná slovní spojení a přirovnání, která by pro kdekterého lingvistu byla mistrovstvím jazykové ekvilibristiky. Nedalo se nevšimnout také komunikativnosti a životní moudrosti.

Věříme, že léta strávená na DCM ve službě mladým lidem byla i pro něj (přes všechnu náročnost) obohacením, radostí i poučnou cestou, na které člověk může být spolupracovníkem Kristova podivuhodného díla a přitom zakoušet růst a zrání vlastní osobnosti.

Proto bychom mu rádi poděkovali za jeho činnost a osobitý přístup.

Přejeme mu v jeho novém zaměstnání, kde se bude opět věnovat lidem všech věkových kategorií, mnoho Božího požehnání, vedení Duchem svatým zejména v náročných životních situacích a mnoho dobrých lidí kolem sebe, zdraví, pokoje a lásky - a to nejen jemu, ale i jeho celé rodině.

-dcm-

PLÁNOVANÉ AKCE

19.-21. února	Postní obnova na Ktiši
26.-28. února	Škola partnerských vztahů – III. Setkání na Ktiši
27. února (14 hod.)	Táborské oblastní setkání mládeže – Klokoty (Emauzy)
5.-7. března	„Příprava diecézka“ – Pracovní setkání mladých (zejména animátorů) na Ktiši za účelem přípravy Diecézního setkání mládeže.
26. března (18 hod.)	„Program v předvečer DSM“ – (Katedrála, BIGY)
27. března (9 hod.)	DSM v ČB (Katedrála, BIGY)

Více informací je k dispozici na plakátcích a na HYPERLINK „<http://www.dcm.bcb.cz>“ www.dcm.bcb.cz

NOVINKY A ZMĚNY: Po čtyřech letech odešel z DCM ČB kolega Pavel Pokorný. Práci s lidmi ovšem neopustil, ve svém novém zaměstnání se bude věnovat oblasti mezilidských vztahů. O jeho nástupci se zatím jedná a rozhodnuto by mělo být do konce února.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Zprávy z proběhlých akcí

22.-24. ledna „Pracovní víkend na Ktiši“

Patnáct mladých lidí se zúčastnilo pracovního víkendu, který probíhá několikrát do roka. Tentokrát byly náplní především úklidové práce v DCŽM a místním kostele. Mládež tím prokazuje svou ochotu podílet se na péči o zázemí, které jí slouží. Zároveň získává cenné zkušenosti plynoucí ze společného díla provázeného modlitbou.

29.-31. ledna „Groove Castle“ - Rakousko

Mládež z Čech, Rakouska a Německa se setkala na rakouském hradě Altperstein, kde byl realizován tradiční mezinárodní hudebně kreativní a duchovní víkend nazvaný „Groove Castle“. Cílem tohoto projektu je sblížení křesťanské mládeže uvedených zemí. Prostředkem k porozumění nemusí být pouze řeč, ale též společné tvoření v oblasti hudební, výtvarné či jinak tvůrčí. Více informací viz článek na [HYPERLINK „http://www.dcm.bcb.cz“](http://www.dcm.bcb.cz) www.dcm.bcb.cz.

5.-7. února – Kurz pro animátory

V DCŽM Ktiš se uskutečnilo již třetí setkání účastníků nového kurzu pro animátory. Čas byl velmi intenzivně využit, protože se tentokrát jednalo o prohloubení důležitých témat života křesťana, a sice „Křesťanská modlitba“ a „Liturgie“. Přes náročný program se našly i chvíle pro přípravy na letošní Diecézní setkání mládeže i na osobní rozhovory, hry apod.

Všem, kdo se uvedených i dalších aktivit pro mládež účastní, připravují je či jakkoli jinak pomáhají, děkujeme!

DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

Biskupské gymnázium J. N. Neumanna v Českých Budějovicích

26. 3. 2010 (pátek) 18 hod. - 27. 3. 2010 (sobota) 16 hod.

**„Mistře dobrý, co mám dělat,
abych měl podíl na věčném životě?“**

*Registrace účastníků proběhne na Biskupském gymnáziu
v pátek 26. 3. 2010 v 18 hodin.*

Další program bude probíhat v katedrále sv. Mikuláše.

Co s sebou: přezůvky, karimatku a spacák.

Príspevek: 100 Kč (70 Kč pouze sobota)
V ceně je zahrnuto stravování a nocleh.

ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE

VODŇANY

4. března (čtvrtek) v 19 hod.
v Městské galerii

TOMÁŠ MACHULA, Ph.D., Th.D.,
děkan Teologické fakulty JU
v Českých Budějovicích

**Evoluce a biblická zpráva
o stvoření**

TÁBOR

4. března (čtvrtek) v 18 hod.
v budově Gymnázia

prof. Dr. PETR PÍŤHA, CSc.
**Současná morální krize
a odvaha být jiný**

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Pohádkový karneval

V neděli 31. ledna 2010 se konal již po šesté dětský karneval v klášterním sále na Piaristickém náměstí v Českých Budějovicích.

Jednou do roka se tak zdejší obrovský sál promění v jednu velkou pohádku.

Role moderátorky se ujala Bohdana Majerová, která žertovně provázela děti karnevalem s pohádkou O Šípkové Růžence.

Velký dík patří Aničce a Báře Petrzikové a Marii Marešové za jejich pomoc během karnevalu!

-ih-

LATINSKÁ ŠKOLA KLÁŠTER MILEVSKO

HOST V LATINSKÉ ŠKOLE

29. 3. 2010 v 19 hod.

SOŇA ČERVENÁ,
*česká herečka a operní pěvkyně,
mezzosopranistka,
KAMILA MOUČKOVÁ,
*legendární česká televizní
a rozhlasová hlasatelka
a moderátorka.**

15. 4. 2010 v 19 hod.

ONDŘEJ SUCHÝ,
*novinář, moderátor, spisovatel
a textař, bratr Jiřího Suchého.*

21. 4. 2010 v 19 hod.

PETR NÁROŽNÝ,
český herec, moderátor a bavič.

29. 4. 2010 v 19 hod.

PAVEL ŠPORCL,
*český houslový
virtuos světového renomé.*

Vstupné: 90 Kč

Duchovní cvičení na Velehradě 2010

TERMÍN	ZAMĚŘENÍ	EXERCITÁTOR:
19.-21. 2.	Duchovní cvičení pro členy a příznivce Matice Svatoant.	Mons. V. Šíma
5.-7. 3.	Rekolekce pro katechety	Mons. P. Posád
11.-14. 3.	Příprava na manželství - snoubenci	P. P. Šustáček
12.-14. 3.	Duchovní cvičení pro laiky, pastorační asistenty a akolyty	P. J. Szkandera
19.-21. 3.	Duchovní cvičení pro mladé členy Orla	Mons. J. Graubner
19.-21. 3.	Víkend pro seniory /Centrum pro rodinu/	P. S. Peroutka, SJ
21.-25. 3.	Postní duchovní obnova	P. S. Peroutka, SJ
13.-17. 4.	Duchovní cvičení pro pracovníky charit	Mons. J. Šich
5.-8. 5.	Duchovní cvičení pro všechny	P. M. Kabrda, SDB
25.-29. 5.	Exercicie s Pannou Marií	P. J. Hladiš, SJ
30. 5.-5. 6.	Exercicie pro řeholnice	P. J. Čupr, SJ
25.-27. 6.	Duchovní cvičení formou večeřadla	P. Š. M. Filip, OP
18.-22. 7.	Duchovní cvičení pro manžele	Mons. A. Opatrný
22.-25. 7.	Duchovní cvičení pro lékaře a zdravotníky	Mons. A. Opatrný
1.-5. 8.	Duchovní cvičení pro katechety a animátory	
15.-19. 8.	Duchovní cvičení pro všechny (františkánská spiritualita)	P. A. Dabrowski, OFM
16.-20. 8.	Duchovní cvičení pro varhaníky a chrámové zpěváky	P. M. Javora
22.-27. 8.	Exercicie pro trvalé jáhny a manželky	P. V. Málek
1.-5. 9.	Duchovní cvičení pro vysokoškoláky	P. M. Altrichter, SJ
5.-9. 10.	Exercicie s Pannou Marií	P. J. Hladiš, SJ
22.-24. 10.	Víkend pro seniory /Centrum pro rodinu/	P. S. Peroutka, SJ
27.-30. 10.	Duchovní cvičení pro všechny	P. M. Kabrda, SDB
4.-7. 11.	Duchovní cvičení pro akolyty a pastorační asistenty	P. P. Vaculík, SDB
28. 11.-2. 12.	Ignaciánské exercicie pro všechny	P. S. Peroutka, SJ
5.-9. 12.	Adventní duchovní cvičení pro všechny	P. A. Dabrowski, OFM
9.-12. 12.	Duchovní cvičení pro manžele	Mons. V. Šíma
30. 12.-1. 1. 2011.	Duchovní cvičení formou večeřadla	P. Š. M. Filip, OP

Bližší informace naleznete na www.stojanov.cz

Přihlášky posílejte na adresu:

Římskokatolická duchovní správa Stojanov, Salašská 62, 687 06 Velehrad
Tel.: 572 571 420, 572 571 531, e-mail: velehrad@stojanov.cz

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Vánoční vycházka s andělem a zdobením stromečku pro zvířátka

Po Štědrém dnu, dobře naladěni z obdarování, jsme si také vzpomněli na zvířátka v lese. Tradičně na svátek sv. Štěpána jim chodíme do lesa zdobit vánoční stromeček. Letos tomu bylo jinak. Šli jsme na svátek Svaté rodiny - 26. prosince - a naše vycházka byla trochu netradiční, protože s námi šel anděl.

Doma jsme si připravili pro zvířátka nějaké ty dobroty – jablíčka, mrkve, různá semínka, ořechy, brambory, suché rohlíky a chléb. Někteří z nás navlékli pro zvířátka z těchto dobrot vánoční řetězy nebo vytvořili různé vánoční ozdoby. Sraz byl v 15 hod. před pacovskou farou s našim panem farářem P. Tomášem a s andělem, za kterého byla převlečena maminka dětí Dubišarových. Sešlo se i několik maminek s úplně malými dětmi, které vezly na kočárku. Všichni jsme společně vyšli do lesa směrem na Močidla. Anděl si s dětmi i s maminkami cestou povídal a šel s námi až do lesa. Cesta s ním nám docela utekla, i když byla dost hrbatá a s kočárky se jelo obtížně. Ale vzájemně jsme si pomáhali a vše dobře zvládli. V lese jsme si vyhlédli stromeček, který jsme začali zdobit všemi těmi dobrotami a řetězy. Nezapomněli jsme ani na vánoční hvězdu, která světlem a teplem lásky prozářila celý svět. Pověsili jsme na stromečky celé řetězy vánočních hvězd, vykrojených z jablíček, mrkve nebo vystřižených z papíru, aby se stromeček zvířátkům také líbil. Měli jsme jich tolik, že jsme ozdobili ne jeden, ale čtyři stromečky. Děti byly tak zaujaté zdobením, že si ani nevšimly, že se anděl ztratil.

Začalo se stmívat, stromečky již byly krásně nazdobené a děti začaly dovádět v lese. Chystali jsme se zapálit svíčky a prskavky a zapívat si u stromečků nějaké vánoční koledy, když se tu najednou znovu objevil anděl. Rozepjal ruce k nebi a začal překrásně zpívat, že přináší zprávu od svého Pána, který má radost, že se děti starají o zvířátka. Má je rád, dává

jim své požehnání a jednou jim v nebi vše vrátí. Nikdo ani nedutal, i rozdávající děti se zklidnily. Anděl nás pochválil za to, že jsme zvířátka obdarovali a byl překvapen, jak krásně jsme jim ty stromečky nazdobily. Vyzval děti, že by mohly dát vzkaz každý svému andělu strážnému. Jejich modlitba by dozdobila stromečky. Vždyť je pro jejich duši důležitá jako voda pro stromečky, aby mohly růst. Při společné modlitbě s P. Tomášem při zapálené svíčky si možná mnozí přáli, aby to světlo Kristovy lásky nás prozářilo. Proto jsme si pak od té velké svíce začali zapalovat svoje malé světélka i prskavky a začali zpívat píseň Moje malé světélko, chci aby svítilo. V našem domově, v našem kostele, u nás ve školce, všem lidem v Pacově i všem na celém světě, a také zvířátkům v lese chci, aby svítilo. Když jsme dozpívali, anděl nás vyzval, abychom šli za ním. Za to, že jsme nemysleli jen na sebe,

ale i na druhé, budeme i my obdarováni. Ale to překvapení si musíme sami najít. Plni očekávání kráčíme za andělem. „Tak a tady hledejte,“ anděl nám ukazuje směr. A netrvalo to dlouho a rozzářené oči dětí se s údivem upírají na ozdobené stromečky. „Co to na nich visí? Vždyť to jsou čokoládoví andělé! A tady vánoční figurky! A já našla bonboniéru! To asi nebude pro zvířátka.“ „To je vše pro vás,“ řekl anděl. A tak překvapené děti radostně začaly stromečky odstrojovat. Dostalo se na všechny a ještě hodně figurek zbylo, které vzaly děti pro své kamarády, jak jim to anděl dovolil. Stmívalo se čím dál více, ale my jsme se nebáli. Vždyť v nás svítila naše malá světélka radosti. Při zpáteční cestě jsem se dívala na oblohu a hledala tam tu hvězdu naděje, která pro každého je. Kéž by všechny naplňovala radostí a láskou po všechny dny nového roku!

Za CMŠ a SVČ Pacov přeje Marie Simandlová

Moudrá žena přijela do Sušice

Na pozvání místní pobočky České křesťanské akademie přijela 22. ledna do Sušice socioložka, publicistka a vysokoškolská pedagogka paní PhDr. Jiřina Šiklová, CSc.

Dopoledne zahájila setkáním se studenty sušického gymnázia a večer od 19. hodin přednášela v Domě-Penzion, kde ve zcela zaplněném sále hovořila na téma: „Příprava na stárání a hledání nového životního stylu“. Paní doktorka po zajímavém úvodu zodpověděla celou řadu otázek a přednášela bez přestávky téměř 3 hodiny.

Zde jsou některé zajímavé myšlenky: Počet seniorů neustále roste, lidé se dožívají vyššího věku. Například před 2. světovou válkou byl průměrný věk mužů v ČR 56 let,

nyň je kolem 72 let. Ženy se dožívají ještě vyššího věku. Před 70 lety se užívalo označení 54letá stařenka, dnes by to většinu lidí uvedlo do rozpaků. Příprava na dospělost je přibližně 22 let, život v důchodu bude trvat také kolem 20 let.

V 50. letech byl značně negativní postoj ke starým lidem. Ve škole se děti učily říkanky typu: Dědeček a babička ujídají nám chlebičku. Až nebude babičky, budeme mít buchtičky. I dnes se setkáváme se s negativními postoji k důchodcům. Ve sdělovacích prostředcích často slyšíme, že důchody neúměrně zatěžují státní rozpočet a časem na ně nebude. Zamlčuje se informace o mezigenerační solidaritě, lidé v produktivním

věku svými daněmi financují důchody starší generace a po odchodu do důchodu jim to vrací další mladší generace. Nízká porodnost způsobí, že v budoucnu bude na důchody přispívat málo lidí.

Čím se budou lidé ve vyšším věku zabývat? „Důležité je, abychom nebyli nerudnými babkami a dědky, kteří otravují své okolí,“ zdůraznila dr. Šiklová. Život starých lidí by měl mít smysl. Sdružování s vrstevníky pomáhá odstraňovat samotu a podporuje spokojenost. Někdo potřebuje pro svoji duševní rovnováhu modlitbu a návštěvu kostela. Také přiměřený sport prospívá i ve vysokém věku, například plavání a běžky nejsou věkově

Pokračování na 16. straně.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Pokračování z 15. strany.

omezeny. Dr. Šiklová se snaží cvičit každé ráno asi 20 minut.

Dříve lidé ve stáří předávali své zkušenosti a mladí se na ně obraceli. Dnes mají vnoučata mnohem více informací než v minulosti a v používání techniky poučují naopak vnou-

čata prarodiče. Kromě toho vnoučata jsou nedostatkové zboží, Číňané nám je nedovezou.

Lidé ve stáří si často sami sebe neváží, neudělají si radost, nedopřejí si něco příjemného, chtějí stále vydělávat, nebo zbytečně šetřit. Většina starších lidí chce peníze pro

někoho. Chtějí udělat někomu radost, nebo si koupit něčí vděčnost.

Demografie a sociologie shromažďují důležité údaje, které mohou být důležité také pro politiky. Pokud se jimi budou zabývat, pomohou jim při plánování budoucnosti.

Připravil: J. Nový

Marné volání

Klidně bychom toto zamyšlení mohli nazvat úplně jinak. Jsme však na stránkách křesťanského časopisu, takže není vhodné přílišné „politikaření“. Nicméně činnost společensko-politickou nelze u většiny z nás nějak oddělit od existence v soudobé společnosti. Takový je holý fakt. Po křesťansku bychom to tedy mohli nadepsat třeba jako „Volání duše“.

Duše vyprahlé, unavené, žízňící po kapce osvěžující rosy. Nikoliv z kolize své víry, ale kolize s okolním světem. Vzpomínám si na dřívější besedu s kardinálem Königem v naší katedrále, kdy zajímavě a moudře odpovídal na mnou položenou otázku o začlenění křesťana do veřejného, tedy i politického života. Takže na téma v době polistopadové velice aktuální. U člověka „běžně angažovaného“ to prostě nelze oddělit a je to i nutností.

Na počátku třináctého roku své existence otiskly Aktuality-Setkání (1/2002) v jedné větě svého úvodníku závažnou myšlenku. Svět, který dnes mluví zcela jiným jazykem než křesťané, by se nám mohl stát naprosto cizím. Proto nelze přestat komunikovat a zajímat se jen o problémy vlastní či úzkého společenství. Takovým pokusem a voláním duše občansko-civilní, ale zároveň křesťanské, byl další článek „Čeká nás rok voleb“ jako výzva k voličům. MUDr. Bohumír Šimek z Křemže v něm volá, aby naše země nezabředla do morálního marasmu a neskončila v totalitě jedné či dvou stran. Rozsáhleji uvádí, jakou nechce volit stranu či jednotlivé politiky a zároveň naopak jakého by chtěl volit politika a stranu. V závěru uvádí: „Chci volit stranu a politiky, kterých si mohu vážit. Prosím vás všechny, pomozte mi je najít!“

Pane doktore – bohužel! Je to velice smutné konstatování právě na stránkách křesťanského tisku, ale i to je fakt. Ani za uplynulých sedm let (potažmo celých dvacet od „vítězného“ listopadu) se českému voliči nepodařilo tuto stranu najít. Já osobně se domnívám, že z dnešního marasmu, do kterého jsme nejen zapadli, ale zabředli až po uši, nás nemůže vyvést žádná partaj. Nemohla tak učinit ani ta leninská, ani ta hitlerovská. Přesto obě dvě kořínky své existence stále zalévají a udržují naživu. Taková je naše soudobá demokracie a náš volební zákon. Volební zákon,

o kterém politologové i sami politici prohlašují, že je nevyhovující a demokracii, o které již řecký filosof Platón prohlásil: „Vláda lůzy - je podřízením rozumu vášni.“

Připomeňme s výstražným vykřičníkem, že právě zákon pro první polistopadové volby svobodné (nikoliv však demokratické, jak uvedli zahraniční pozorovatelé), položil grunt pro všechny volby následné. Parlamentní, senátní, komunální. Snaha po likvidaci křesťanských stran (KDS, ČSL) byla nejen evidentní, ale přímo záměrná. Tak nějak historicky podobně už tomu bylo i při stržení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí. A hledat v dané pro-partajní linii jednotlivé politiky je velice obtížné. Z jednoho prostého důvodu - nemají nárok. Právě z jihočeské metropole lze uvést skutečnost z roku 1990. Jediný nezávislý kandidát v celé metropoli (a věřící), který získal přes 4 tisíce hlasů se do voleného orgánu nedostal, zatímco soudruzi na společné kandidátce při obdržení kolem 700 hlasů byli zvoleni. Připomeňme i kolik

slušných a poctivých lidí už vrcholná poslanecká mašinérie odrovnala. Nehodí se do kšeftu současného světa. Nehodil se vlastně ani ing. Josef Lux, před kterým jsme právem mohli smeknout.

Na závěr trochu kacířského. Jak najít stranu a politiky, kterých si můžeme vážit? Nejspíše je to zhora nemožné. Bohužel, slova a rady pronášené z „kazatelny“: volte uvážlivě, volte s rozumem apod. jsou příliš málo účinné. Spíše neúčinné. Proč si tedy nepřipomenout slova evangelisty Jana (J 2,15-16). Platí snad „jen“ o chrámu, nebo také o státu a celé společnosti? Vyžeňte je, rozházejte jim mince, stoly zpřevracejte! Neudělala to žádná polistopadová partaj ani žádný ústavní činitel. Může to snad dokázat občan-volič?

Snad by stálo zato, pokračovat tehdejšími slovy dr. Šimka. „Nechci volit politika, který zneužívá své moci jen ve svůj prospěch a pro své obohacení...“

Takže koho, když musíte volit partaj. Pokud nevolíte, stejně dostane kus vašeho (ne) hlasu.

František Růžička, Č. Budějovice

Postní ekumenická setkávání - Tábor 2010 vždy ve středu v 16.30 hod.

DEN	MÍSTO SETKÁNÍ	KAZATEL
24. února	Římskokatolické děkanství (Děkanská ul.)	<i>sestra Eva Červená farářka Církve čs. husitské</i>
3. března	Sbor Českobratrské církve evangelické (Bílková ul.)	<i>bratr Josef Dvořák kazatel Církve adventistů s.d.</i>
10. března	Sbor Církve adventistů sedmého dne (Filipovská ul.)	<i>bratr Ondřej Soběslavský farář Církve českobratrské evang.</i>
17. března	Sbor Božích bojovníků Církve čs. husitské (Farského ul.)	<i>bratr Petr Jareš kazatel Církve bratrské</i>
24. března	Sbor Církve bratrské (Bechyňská ul., pod Kotnovem)	<i>bratr Alois Sassmann farář Starokatolické církve</i>

Křesťanské církve v Táboře srdečně zvou ke společné modlitbě i sdílení.

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Benedikt XVI. - Alma Mater, Music from the Vatican

Sancta Dei Genitrix; Mater Ecclesiae; Advocata Nostra; Benedicta Tu; Causa Nostrae Laetitiae; Auxilium Christianorum; Regina Coeli; Magistra Nostra.

CD, 49 minut, 449 Kč

Boxová Su, Brownová Jo - Modlitby na každý den

Půvabná knížka určená pro společnou modlitbu batolat s rodiči. Malé děti se budou s chutí učit barvy duhy a hledat na každém obrázku správné barvy.

Karmelitánské nakl., leporelo, 109 Kč

Gilbert Guy - Křížová cesta

Cílem Křížové cesty není nic jiného než... následovat Krista na jeho kalvárii... a proniknout do hloubky tohoto nesnesitelného utrpení (z předmluvy).

Karmelitánské nakl., brož., 39 s., 49 Kč

Chesterton Gilbert Keith - Muž, který byl Čtvrtek

Tato novela je považována za autorovu nejlepší beletristickou knihu. Scotland Yard naverbuje básníka Gabriela Symea, aby pronikl do tajné teroristické organizace. V té podivné společnosti však není jediným tajným agentem, a tak se v bláznivé honičce křivolakými uličkami starého Londýna o překot zaměřují skutečné a fiktivní totožnosti. Ve sporech o podstatu terorismu (a chaosu) autor obhájí ctnosti a romantiku společenského řádu, jemuž vévodí superanarchista Neděle.

Rozmluvy, váz., 231 s., 189 Kč

Pasqualiová E., Smecová N. - Minutové příběhy z Bible

Deset vybraných příběhů ze Starého a Nového zákona přináší poučení i zábavu prostřednictvím hravého způsobu vyprávění a obrázků.

Karmelitánské nakl., váz., 45 s., 175 Kč

Rudolph Kurt - Gnóze

Tato kniha dodnes představuje spolehlivou a ve svém záběru nepřekonanou práci, opírající se zejména o důkladnou znalost řeckých a koptských rukopisných dokladů. Kniha je rozčleněna do tří částí - 1. podává přehled antických pramenů a moderního bádání o gnózi, 2. se pokouší o charakteristiku gnostického myšlení a náboženské praxe a 3. se zabývá otázkou inspiračních zdrojů a vývoje.

Ůšehrad, váz., 450 s., 470 Kč

Špidlík Tomáš - Vědy-umění-náboženství
Shrnutím základních témat chce autor dosáhnout myšlenkové syntézy v pohledu na projevy života: věda, umění, náboženství. Součástí textu je podrobný přehled literatury.

Nakl. Luboš Marek, váz., 145 s., 160 Kč

POUTNÍ DŮM EMAUZY TÁBOR-KLOKOTY

čtvrtek 1. dubna 2010
v 9 hod.

Velikonoční dílna

*Děti se mohou naučit vyrobit
různé velikonoční ozdoby.*

Biskupství královéhradecké Diecézní centrum pro seniory pořádá v r. 2010:

22.-25. 3. - duchovní obnovu s P. Janem Rybářem, SJ pro seniory a seniorské manželské páry.

Cena: 1590,- (ubytování ve dvoulůžkovém pokoji a plná penze), Marianum - Jánské Lázně.

10.-15. 4. - šestidenní duchovní obnovu pro seniory a lidi středního věku s P. Ing. Miloslavem Fialou, O.Praem.

Cena: 2550,- (ubytování ve dvoulůžkovém pokoji a plná penze), Marianum - Jánské Lázně.

15.-19. 4. - prodloužený tematický víkend pro animátory seniorů, Marianum - Jánské Lázně - formační program pro animátory seniorů nebo vážné zájemce!

17.-20. 5. - duchovní obnovu pro seniory s Mons. ThLic. Bohumilem Kolářem.

Cena: 1590,- (ubytování ve dvoulůžkovém pokoji a plná penze), Marianum - Jánské Lázně.

3.-10. 7. - pobyt pro prarodiče s vnoučaty I. turnus - Marianum, Jánské Lázně.

10.-17. 7. - pobyt pro prarodiče s vnoučaty II. turnus - Marianum - Jánské Lázně.

7.-14. 8. - pobyt pro prarodiče s vnoučaty III. turnus - Marianum, Jánské Lázně.

14. 8. - fórum o mezigeneračních vztazích - Marianum, Jánské Lázně

14.-21. 8. - pobyt pro prarodiče s vnoučaty a třígenerační pobyt IV. turnus - Marianum, Jánské Lázně.

Podrobnější informace a přihlášky:

**Biskupství královéhradecké
Diecézní centrum pro seniory
Velké nám. 35**

**500 01 Hradec Králové
tel.: 495 063 661, 737 215 328
e-mail: dcs@diecezhk.cz**

PERSONALIA

USTANOVENÍ

Ing. Jan Řičánek byl od 1. 1. 2010 odvolán z úřadu administrátora in materialibus farnosti Kostelec, vikariát Č. Budějovice-venkov. Ustanovení administrátorem in materialibus v Hosíně zůstává v platnosti.

Mgr. Josef Staněk byl od 1. 1. 2010 ustanoven administrátorem in materialibus farnosti Kostelec, vikariát Č. Budějovice-venkov.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. Václav Kulhánek, kancléř a sídelní kanovník Katedrální kapituly u sv. Mikuláše Č. Budějovice, oslaví 14. 2. 2010 osmdesáté narozeniny.

Bořivoj Prajer, trvalý jáhen, České Budějovice, oslaví 19. 2. 2010 osmdesáté narozeniny.

P. Vladimír Julián Veškrna, CFSsS, České Budějovice, oslaví 23. 2. 2010 osmdesáté páté narozeniny.

P. Mgr. Jan Poul, Černovice u Tábora, oslaví 2. 3. 2010 sedmdesáté narozeniny.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

-acebb-

Postní obnova pro akolyty

Na faře v Žirovnici

27.-28. 2. (so-ne)

Obnovou na téma

„POKUŠENÍ“

nás povede

P. František Ptáček, SDB

Sraz bude 27. 2. 2010 v 7 hod.

*před kostelem sv. Vojtěcha
v Českých Budějovicích nebo
v 8.30 hod. v Žirovnici.*

*Domů se vydáme v neděli
po obědě.*

Cena za ubytování a stravu:
450 Kč.

*Vezměte si prosím sebou breviáře
a přezůvky.*

Svou účast prosím potvrďte

telefonicky či SMS

na tel.: 602 331 828

nebo osobně do 21. 2. 2010.

*Na setkání s Vámi se těší
Mirek H., Jirka P., Petr K.*

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích **88,7 FM v Táboře**, **89,5 FM v Písku**, **92,3 FM v Českých Budějovicích** a **107,5 FM z Nových Hradů**. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, se připojily také **České Budějovice**, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mše svaté jsou z tohoto kostela přenášeny **každý pátek v 18 hod.**, s výjimkou prvního pátku v měsíci.

* Vždy v pondělí ve 23 hod. očekáváme vaše telefonáty na takzvané **Noční lince**. Smyslem této relace je zastavit se ve všednodenním běhu života, nabídnout zamyšlení a úvahy, společně sdílet osobní radosti i starosti, poradit v řešení mezních situací... Linky bývají někdy tematicky zaměřené, jindy je posluchačům ponechán volný prostor. 22. 2. bude připraven vás vyslechnout ředitel Radia Proglas, P. Martin Holík. 1. 3. vám bude k dispozici právnícká poradna s P. Mgr. Liborem Botkem, Th.D.

* Relaci **Barvínek** zachytíte pravidelně v úterý od 16 hod. a v sobotní repríze od 9.30 hodin. Protože se nacházíme v jubilejním roce kněží, chceme se v Barvínkách během doby postní zabývat právě osobou kněze, a to z různých úhlů pohledu. 23. 2. se zaměříme na kněze jako udělovatele svátostí. Připomeneme též postavu svatého Jana Maria Vianneye. 2. 3. věnujeme pozornost knězi jakožto misionáři. O misiích pohovoříme s kým jiným, než s praprávním misionářem. Dozvíme se, jak se hlásá evangelium u nás a v cizině. Dále se seznámíme se svatým Metodějem, slavným věrozvěstem, kterému v naší zemi náleží zvláštní úcta.

* **Magdazín** pravidelně zpestřuje středeční rána od 9.00 hodin. 10. 3. se zaměří na téma světové hospodářské krize, která dopadá nejen na ekonomiku, ale především na psychiku lidí. Jak se vyrovnat se ztrátami jistot? Jak žít se strachem z budoucnosti? Na tyto a podobné otázky se pokusí odpovědět přizvaná odbornice, MUDr. Marta Holanová, klinický psychiatri.

* **Oktáva**, to je pořad v němž vás informujeme o aktuálním dění v oblasti vážné hudby. Na programu je vždy v pátek od 16.55 hodin. 5. 3. vás čeká beseda o tom, jaká představení právě chystá Národní divadlo Brno. 12. 3. přineseme pozvánku na jarní koncerty brněnské Filharmonie. Na 19. 3. je připravena závěrečná část trináctidílného cyklu o varhanách, který pro Rádio Proglas natočil varhaník Pavel Černý.

* V pravidelném pátečním čase v 16 hodin nabízíme reakce na aktuální témata, rozhovory a debaty u kulatého stolu víry v rubrice **Všimli jsme si**. 19. 2. uvidíme, že „Život s Romy není černobílý“. Hosty Jaroslava Kratky budou salesiánští kněží, kteří se věnují mladé generaci

tohoto etnika. 26. 2. se naším námětem stane tříletá příprava na 1150. výročí příchodu Cyrila a Metoděje na Moravu. 5. 3. u pomyslného kulatého stolu oslavíme osmdesátiny katolické aktivistky Vlasty Kurkové. 12. 3. dostanou prostor nové tváře, nebo lépe řečeno hlasy, Proglasu: Jana alias Janet a Veronika. Promluví o svých nápadech a plánech do budoucna.

* Do světa klasické hudby nás také v březnu zavede **Vstupenka na operu/operetu**. 6. 3. vám nabídneme druhé dějství opery Čarostřelec, jejímž autorem je Carl Maria von Weber. 13. 3. uslyšíte třetí a tedy závěrečné dějství této opery. Pořad zachytíte každou sobotu ve 21.20 hodin. Hudbu vybírá redaktorka Klára Beránková.

* Každou neděli v 17 hod. vám přinášíme povzbudivá svědectví o prožívání víry v relaci **Křesťan a svět**. Postižené dítě může rozmnožit lásku v rodině. To je zkušenost Jarmily Lukasové, o které uslyšíte 21. 2. O týden později, tedy 28. 2., se o svůj příběh rozdělí manželé Jaroslav a Helena Tesařovi. Nejenže se nenechali vlastními problémy vyčerpat, ale sami nabídli pomoc vyčerpaným.

* Rozhovor s docentem Martinem Weisem, vedoucím katedry církevních dějin na TF JU, vysíláme v sobotu 20. 2. od 17 hodin. Nese název **„Kříž pod rudou hvězdou“**. Pod stejným titulem vyšla v loňském roce kolektivní monografie, jejíž obsah stručně představíme. Společně nahlédneme do interních dokumentů StB, z nichž se dozvíme zajímavé informace o tom, jak byli její agenti instruováni k proticírkevním akcím v Jižních Čechách. U příležitosti výročí únorových událostí r. 1948 zhodnotíme také výsledky konference, která se na toto téma uskutečnila v klášteře v Nových Hradech na začátku června r. 2009.

* **„Učíme se žít ve vašem světě“**. Redaktor Marek Chvátal navštívil uničovské občanské sdružení Jasněnka, kde tým pracovníků pečuje o děti se středním až těžkým mentálním postižením a autismem. Každý den je pro děti plný učení a osvojování si nových důležitých dovedností a zkušeností v komunikaci. Cílem sdružení je pomoci dětem zařadit se, nakolik je to možné, do většinové společnosti a naučit je chápat okolní svět. Poslouchejte v úterý 23. 2. od 22 hod. -kb-

BOHOSLUŽBY V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Katedrála sv. Mikuláše

U Černé věže (tel. 387 311 263)

Po 7, 8; Út 8, 17; St 8, 15.30, 17; Čt 8, 12, 17; Pá 8, 17, So 17; Ne 7, 9, 10.30, 17

Kaple Smrtných úzkostí

(za katedrálou)

Čt 19 a příkázané svátky řeckokatolické bohoslužby

Sv. Jan Nepomucký

u nemocnice (tel. 386 460 532)

Po, St, Pá 7; Út, Čt v létě 19, v zimě 18; So v létě 19, v zimě 18; Ne 9, v létě 19, v zimě 18.

Obětování Panny Marie

Klášteřínský kostel, Piaristické nám.

St 18; Čt 18- 9 eucharistická adorace, sv. smíření nebo duchovní rozhovor; So 8; Ne 8.30, 18.30, 11 řeckokatolická liturgie

Sv. Vojtěch

E. Destinové, Čtyři Dvory, www.ctyrak.sdb.cz

Út 19 studentská; St 18 katecheze s adorací; Čt 17 dětská; Pá 18 (s přenosem do rádia Proglas); So 7.30, 14 DD Máj, 16 DD Hvězda; Ne 8, 10, 18

Růženecký kostel

Žižkova 4 (tel. 386 359 625)

Po 17, Čt 16; Út, St, Pá 9; So 9; Ne 9

Srdce Páně

Rudolfovská (tel. 387 427 963)

Po, St, Čt 18; Út, Pá 7; So 18; Ne 8

Sv. Prokop

Staré město

Pá 17.30 (léto), 16.30 (v zimě); Ne 8.30

Sv. Václav

Kostelní ul. (u hotelu Gomel)

První Út v měsíci 18.00 bohoslužba slova (září až červen); Ne 11

Sv. Otýlie

(hrbitovní kaple)

Ne 9.30

Panna Maria, Královna andělů

Nové Hodějovice

Ne 10.30

Kaple Nanebevzetí Panny Marie

Mladé

Út 17 (modlitby za kněžská povolání)

Sv. Cyril a Metoděj

Suché Vrbné

Pá 17; Ne 8.30

Panna Maria Bolestná

Dobrá Voda u ČB

St v létě 18, v zimě 17; Ne 10.30

Sv. Josef

(kaple Školských sester na Sadech, tel. 387 422 959)

Po-Pá 6.30; So 6.30; Ne 6.30

Kardinál Julius Döpfner

Julius Döpfner se narodil 26. srpna 1913 v německém Hausen (nedaleko Bad Kissingenu) jako čtvrté z pěti dětí Julia a Marie Döpfnerových. Když bylo Juliovi deset let, zemřel mu otec a jeho matka zemřela o jedenáct let později.

Jako mimořádně nadaný chlapec navštěvoval nejprve „Malý seminář“ ve Würzburgu, kde složil i maturitu v roce 1933 a získal, jakožto premiant, stipendium k pobytu na Papežské koleji Germanicum v Římě, odkud docházel na teologické přednášky na Gregoriánské univerzitě. Během svého studijního pobytu v Římě se seznámil a navázal přátelství s mladým Franzem Königem, pozdějším vídeňským arcibiskupem a kardinálem. Při Königově primiční mši právě on předčítal čtení z 1. listu sv. apoštola Pavla Korint'ánům, z něhož si později vybral i své biskupské heslo: „*Predicamus Christum Crucifixum*“ (Hlásáme Krista Ukřižovaného).

Na kněze byl vysvěcen v Římě 29. října 1939 a pokračoval dál v doktorandském studiu, které ukončil obhájením dizertační práce na téma „John Henry Newmann“. Zpět do vlasti se vrátil v roce 1941 a působil nejprve v několika farnostech jako kaplan a od roku 1944 jako prefekt v církevním institutu „Kilianum“ ve Würzburgu. Na konci války byl jmenován vicerektorem diecézního Kněžského semináře. Několikrát vyjádřil touhu vrátit se zpět do farnosti v přesvědčení, že bude tak více prospěšný prostým lidem, avšak biskup mu oznámil, že bude více prospěšným jiným způsobem a to nejen jednomu farnímu společenství, nýbrž celé diecézi.

Dne 11. srpna 1948 ho papež Pius XII. jmenoval biskupem ve Würzburgu. Přestože - v důsledku válkou poničeného města a katedrály - se konalo biskupské svěcení velmi neokázalým způsobem a v prostém duchu, ještě po mnoha letech Döpfner na tento okamžik vzpomínal jako na jeden z nejkrásnějších. V době biskupského svěcení mu bylo pouhých 35 let a patřil k nejmladším biskupům na světě.

Kardinál Döpfner jako padesátiletý.

Boží Tělo v Mnichově v roce 1971.

Jeho pastorační úsilí se soustředilo nejen na obnovu ekonomicky zdevastované církve, ale především na duchovní obnovu národa. Pod jeho vpravdě pastýřským vedením se do své původní krásy navracela většina zcela zničených kostelů, které se naplňovaly stále větším počtem věřících, jimž dodával novou naději.

Nepochybně náhlou změnou v životě biskupa Döpfnera bylo jmenování berlínským biskupem v lednu 1957. Stanul tak před úkolem nesmírně náročným a ne náhodou se proslavil jako biskup „dvou odlišných světů“, které se však snažil spojit. Mimořádnou příležitostí mu byl i „Katolikentag 1958“ při kterém byl hlavním mluvčím katolické církve v Německu. V témže roce byl papežem Janem XXIII. jmenován kardinálem a tak opět získal prvenství coby nejmladší kardinál na světě. Jako berlínský kardinál navázal vztahy s polským episkopátem a stal se iniciátorem myšlenky smíru a odpuštění.

Říká-li se, že „změna je život“, pak to v životě tohoto německého biskupa a kardinála platilo dvojnásob. Na konci září 1961 byl totiž jmenován arcibiskupem v Mnichově, což vyžadovalo zcela jiný způsob pastorační. Nedopustil, aby se tradičně katolické Bavorsko uzavřelo do svého světa, ale naopak se snažil o otevřenost jak ekumenickou, tak sociální.

Při zahájení 2. vatikánského koncilu stanul jako moderátor u předsednického stolu. Aktivně se zapojoval do diskuzí a neúnavně se snažil o to, aby si koncilní „aggiornamento“ našlo svou cestu. Vycházející z osobní zkušenosti, jeho tématy byla především hierarchická struktura církve, biskupské synody, mír, náboženská svoboda, ekumenismus atd.

Po skončení vatikánského sněmu byl zvolen předsedou Konference německých biskupů a veškeré své síly vložil do uskutečňování závěrů tohoto koncilu. V tehdejší Německu byl jeho pokojný a klidný hlas výrazným hlasem, především ve vztahu k Židům, ale i ke stovkám a tisícům lidí, kteří přicházeli za prací. Není divu, že byl tolik oblíben i od lidí prostých, ba dokonce i od těch, kterým titul „Eminence“ nic neřikal.

Jako blesk z čistého nebe se roznesla zpráva, že 24. července 1976 mnichovský arcibiskup Julius kardinál Döpfner zcela nečekaně a náhle zemřel na srdeční selhání. Pohřben byl v mnichovské katedrále a na uprázdňovaný arcibiskupský stolec byl jmenován Joseph Ratzinger.

Zdeněk Mareš

V postní době by mělo dojít k obnově našeho života. Uvědomění si a přiznání Boží velikosti, krásy a dokonalosti. Je dobou uvědomění si toho, že jsme k tomuto Božímu obrazu stvoření a obnovování. Proto je i dobou uvědomování si naší velikosti, krásy a dokonalosti v závislosti na Bohu. Ale i vlastní hříšnosti, sla-

bosti a nedokonalosti při našem životě bez Boha.

Tyto kroky jsou důležité pro otevření svého srdce Pánu, pro naši obnovu a vyzdravení.

Je třeba zvážit, zda jsem ochoten vzdát se právě toho, co mi nejvíce svazuje ruce, a vydat se cestou třeba i zásadní změny v mém životě.